

SVJETSKI DAN MISIJA

23. listopada 2022.

Bit ćete mi svjedoci

(Dj 1, 8)

Animacijski materijali

Animacijski materijali za Svjetski dan misije 2022.

Glavna urednica

S. Ivana Margarin, FDC

Zamjenik glavne urednice

Mons. Luka Tunjić

Izdavač i nakladnik

Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u RH
Ksaverska cesta 12a,
10 000 Zagreb
tel.: +385 (0) 1 56 35 055
e-pošta: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr
 facebook.com/missioHR

Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u BiH
Kaptol 32,
71 000 Sarajevo
tel.: +387 (0) 33 66 78 89
e-pošta: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba
 facebook.com/missioBiH

Suradnici

Don Boris Dabo, Fra Ivica Perić,
Fra Ilija Barišić, Vlč. Marko Jukić,
Fra Miro Babić, Don Gabrijel Jukić,
Don Danko Litrić, bosonoge
karmelićanke iz Sarajeva,
Jolida Klarić, S. Ljubica Bosilj

Grafičko oblikovanje i tisk

Tiskara Pečarić i Radočaj, Karlovac

SADRŽAJ

- 4 UVODNIK**
BITI SVJEDOK
- 6 PAPINA SVJETSKA MOLITVENA MREŽA 2023.**
- 8 PORUKA PAPE FRANJE ZA SVJETSKI DAN MISIJA 2022.**
- 14 PORUKA PREDSJEDNIKA VIJEĆA ZA MISIJE HBK**
- 16 NAŠA TEMA**
TRI BOŽJA DARA
- 20 NOVI MISIONARI**
S. KATA KARADŽA
VLČ. STIPICA LEŠIĆ
- 24 LITURGIJA**
HOMILIE ZA 29. TJEDAN KROZ GODINU
SVJETSKI DAN MISIJA
EUHARISTIJSKO KLANJANJE
- 44 ANIMACIJA**
KATEHEZA ZA VJEROUČENIKE NIŽIH RAZREDA
KATEHEZA ZA VJEROUČENIKE VIŠIH RAZREDA
SLAVNA OTAJSTVA MISIJSKE KRUNICE
- 62 DODATAK**
RAVNATELJI PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA
NAŠI MISIONARI U SVIJETU

UVODNIK

BITI SVJEDOK

Svjetski dan misija, koji svake godine obilježavamo predzadnje nedjelje u listopadu, prigoda je da se uvijek iznova prisjetimo da smo kao kršćani svi pozvani biti misionari, pozvani biti svjedoci Božje spasenjske ljubavi prema svakomu čovjeku. U tom duhu i papa Franjo piše svoju ovogodišnju poruku za Svjetski dan misija, pod geslom: „*Bit ćete mi svjedoci*“ (Dj 1, 8). Papa naglašava: „Kao što je Krist prvi poslan, odnosno Očev misionar (usp. Lv 20, 21) i njegov ‘vjerni svjedok’ (usp. Otk 1,5), tako je i svaki kršćanin pozvan biti Kristov misionar i svjedok. A Crkva, kao zajednica Kristovih učenika, nema drugog poslanja nego evangelizirati svijet, dajući svjedočanstvo za Krista.“

Tijekom povijesti, a i danas, mnogi pojedinci, u zajedništvu s Crkvom, išli su i idu „sve do kraja zemlje“ (Dj 1, 8) navješćujući radosnu vijest Isusa Krista, čineći djela milosrđa, kojima omogućuju svakomu dostojanstven život. U takvu djelovanju vidi se zajedništvo i snaga Crkve. Dok naši misionari idu u misije *ad gentes*, među narode koji još nisu čuli Božju riječ, mi koji ostajemo u svojim sredinama pratimo ih svojim molitvama i konkretnom pomoći te na taj način svjedočimo svoju međusobnu ljubav i univerzalnost Crkve onima koji su oko nas. Tako dajemo primjer, svjedočimo, jer osim navještaja ljudi trebaju i primjere, i to one koji potkrepljuju što propovijedamo i koji ih potiču da onda

i sami djeluju. Najsvjetlijiji primjer zauzeta djelovanja unutar vlastitog okruženja nudi nam lik **blažene Pauline Jaricot**, utemeljiteljice Djela za širenje vjere, koju je papa Franjo proglašio blaženom u svibnju ove godine.

Da bismo trajno poticali na promišljanje o svojem kršćanskom pozivu na svjeđočenje, i ove vam godine nudimo materijale koje su priredile Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u RH i Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u BiH. U njima možete pronaći različite liturgijske priloge za tjedan prije i za sam Svjetski dan misija, predložak za euharistijsko klanjanje te druge katehetske i animacijske sadržaje, a možete i upoznati naše nove misionare.

Vjerujemo da će se uz ponuđene materijale kvalitetno pripraviti za obilježavanje Svjetskog dana misija, ali da će vas oni i potaknuti da nosite misije u svojem srcu tijekom čitave godine. Ovim putem koristimo i prigodu zahvaliti vam za svu ljubav koju iskazujete našim misionarima svojim žrtvama, molitvama i darovima. Neka vam Gospodin obilno uzvrati!

Mons. Luka Tunjić,
nacionalni ravnatelj
Papinskih misijskih
djela u BiH

S. Ivana Margarin, FDC,
nacionalna ravnateljica
Papinskih misijskih
djela u RH

PAPINA SVJETSKA MOLITVENA MREŽA 2023.

SIJEČANJ

Za odgajatelje

Molimo za odgajatelje da budu vjerodostojni svjedoci koji poučavaju bratstvo, a ne natjecanje te prije svega pomažu najmlađima i najranjivijima.

VELJAČA

Za župe

Molimo da župe sve više postaju zajednice vjere, bratstva i dobrodošlice za najpotrebnije stavljujući u središte zajedništvo.

OŽUJAK

Za žrtve nasilja

Molimo za one koji su pretrpjeli zlo od članova Crkve; neka u samoj Crkvi nađu konkretan odgovor na svoju bol i patnju.

TRAVANJ

Za kulturu mira i nenasilja

Molimo za širenje mira i nenasilja, smanjenjem uporabe oružja od strane država i građana.

SVIBANJ

Za crkvene pokrete i zajednice

Molimo za crkvene pokrete i zajednice da iz dana u dan iznova otkrivaju kako su poslane donositi Evangeliye, stavljajući vlastitu karizmu na službu potrebama današnjega svijeta.

LIPANJ

Za ukinuće mučenja

Molimo da se međunarodna zajednica konkretno zauzme za ukinuće mučenja i da jamči potporu žrtvama i njihovim obiteljima.

SRPANJ

Za euharistijski život

Molimo da katolici postave slavlje euharistije u središte svog života, preobražavajući međuljudske odnose i otvarajući se susretu s Bogom i svom svojom braćom i sestrama.

KOLOVOZ

Za Svjetski dan mladih

Molimo da Svjetski dan mladih u Lisabonu pomogne mladima da žive i svjedoče Evanđelje u svojim životima.

RUJAN

Za osobe koje žive na rubovima

Molimo za one osobe koje žive na rubovima društva, u nehumanim životnim uvjetima; da ih institucije ne previde i ne smatraju ih manje važnim.

LISTOPAD

Za Sinodu

Molimo za Crkvu da usvoji slušanje i dijalog kao stil života na svim razinama i dopusti Duhu Svetom da je vodi na periferije našega svijeta.

STUDENI

Za papu

Molimo za Svetog Oca da, ispunjajući svoje poslanje, uz pomoć Duha Svetoga i dalje prati povjereno mu stado.

PROSINAC

Za osobe s invaliditetom

Molimo za osobe koje žive s invaliditetom da budu u središtu pozornosti društva, i da institucije pružaju inkluzivne programe koji cijene njihovo aktivno sudjelovanje.

PORUKA PAPE FRANJE ZA SVJETSKI DAN MISIJA 2022.

Draga braćo i sestre!

Te je riječi Uskrsli Isus izrekao u posljednjem razgovoru sa svojim učenicima, prije njegova uzašašća na nebo, opisanom u Djelima apostolskim: »primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje« (1, 8). To je ujedno i tema Svjetskog dana misija 2022. koji nam, kao i uvijek, pomaže posvijestiti činjenicu da je Crkva po svojoj naravi misijska. Ova nam godina pruža priliku spomenuti se nekoliko važnih obljetnica za život i poslanje Crkve: 400. obljetnice osnutka Kongregacije *de propaganda fide* – danas za evangelizaciju naroda – i 200. obljetnice Djela za širenje vjere, koje je, zajedno s Djelom svetog djetinjstva i Djelom svetoga Petra apostola, prije stotinu godina priznato „papinskim“.

Zadržimo se na ta tri ključna izraza koja sažimaju tri temelja života i poslanja učenikâ: »bit ćete mi svjedoci«, »sve do kraja zemlje« i »primit ćete snagu Duha Svetoga«.

1. »Bit ćete mi svjedoci« – Poziv svih kršćana svjedočiti Krista

To je središnja točka, bît učenja koje je Isus predao učenicima u pogledu njihova poslanja u svijetu. Svi će učenici biti Isusovi svjedoci po Duhu Svetome kojega će primiti: to će postati po milosti. Ma gdje išli, ma gdje bili. Kao što je Krist prvi po-

slan, odnosno Očev misionar (usp. *Iv* 20, 21) i njegov „vjerni svjedok“ (usp. *Otk* 1,5), tako je i svaki kršćanin pozvan biti Kristov misionar i svjedok. A Crkva, kao zajednica Kristovih učenika, nema drugog poslanja nego evangelizirati svijet, dajući svjedočanstvo za Krista. Identitet Crkve je evangelizirati.

Dubljim ponovnim čitanjem cijelog teksta jasnije se uočavaju neki vidovi koji su trajno aktualni za poslanje koje je Krist povjerio svojim učenicima: »Bit ćete mi svjedoci«. Korištenjem množine naglašava se zajednički i crkveni značaj misijskog poziva učenikâ. Svaki krštenik pozvan je na poslanje u Crkvi i po nalogu Crkve: poslanje se stoga provodi zajedno, a ne pojedinačno, u zajedništvu sa crkvenim zajednicama, a ne na vlastitu inicijativu. Pa čak i ako postoji netko tko u nekoj vrlo određenoj situaciji sâm provodi evangelizacijsko poslanje, on ga provodi i uvijek ga mora provoditi u zajedništvu s Crkvom koja ga je poslala. Kao što je učio sveti Pavao VI. u apostolskoj pobudnici *Evangelii nuntiandi*, inače meni jako dragom dokumentu: »evangeliziranje ni za koga nije nekakvo usamljeno djelovanje pojedinca nego je to duboko crkveni čin. Dok neki neznani propovjednik, kateheta ili Pastir u nekom najudaljenijem kraju propovijeda Evanđelje, okuplja svoju malu zajednicu ili podjeljuje neki sakrament, čak i osamljen on čini djelo Crkve i njegov rad sigurno

se dovezuje, preko institucionalnih odnosa ali i po nevidljivoj povezanosti i po tajnim žilama milosnog reda, na evangelizacijsko djelovanje cijele Crkve» (br. 60). Doista, nije slučajno što je Gospodin slao svoje učenike po dvojicu. Svjedočenje kršćana za Krista po svom je značaju jedničko. Otud bitna važnost prisutnosti zajednice, ma koliko mala bila, u ispunjavanju poslanja.

Nadalje, učenici su pozvani živjeti svoj osobni život u duhu poslanja: Isus ih je poslao u svijet ne samo da vrše poslanje, nego također i nadasve da žive poslanje koje im je povjerenio; ne samo da daju svjedočanstvo, nego također i iznad svega da budu Kristovi svjedoci. Kao što zaista dirljivim riječima kaže apostol Pavao: »uvijek umiranje Isusovo u tijelu pronosimo da se i život Isusov u tijelu našem očituje« (2 Kor 4, 10). Bít poslanja je svjedočiti Krista, to jest njegov život, muku, smrt i uskrsnuće iz ljubavi prema Ocu i ljudskome rodu. Nije slučajno što su apostoli zamjenu za Judu tražili među onima koji su, kao i oni, bili svjedoci njegova uskrsnuća (usp. Dj 1, 22). Krista, i to Krista uskrslog, nam je svjedočiti i s njim život dijeliti. Kristovi misionari nisu poslani obznanjivati same sebe, pokazivati svoje odlike i sposobnosti uvjeravanja ili svoje vještine upravljanja. Oni, naprotiv, imaju najveću čast, svojim riječima i djelima, donositi svima Krista, radosno i otvoreno navješćujući Radosnu vijest njegova spasenja, po uzoru na prve apostole.

Stoga, u konačnici, pravi svjedok je "mučenik", onaj koji daje život za Krista, uvraćajući mu na daru kojim nam je On dao samoga sebe. »Prvi je razlog za evangeliziranje Isusova ljubav koju smo primili, iskustvo spasenja koje nas potiče da ga sve više ljubimo« (*Evangelii gaudium*, 264).

Konačno, u pogledu kršćanskog svjedočenja, ostaje trajno valjano opažanje svetoga Pavla VI.: »Suvremeni čovjek radije sluša svjedoke negoli učitelje... ili ako sluša učitelje sluša ih zato što su svjedoci« (*Evangelii nuntiandi*, 41). Zato je za prenošenje vjere od temeljne važnosti svjedočenje evanđeoskog života kršćanâ. S druge strane, ostaje jednakno nužna zadaća navještati njegovu osobu i njegovu poruku. Naime, sâm Pavao VI. ovako nastavlja: »Uistinu, propovijed je uvijek neophodna kao usmeno razglasivanje poruke. [...] Riječ je uvijek suvremena, pogotovo kad je nositeljica sile Božje. Upravo zato suvremeno je i načelo sv.

Pavla: "Vjera po poruci" (Rim 10, 17), a to znači da čovjek baš slušanjem Riječi dolazi k vjeri« (*ibid.*, 42).

U evangelizaciji, dakle, primjer kršćanskog života i Kristov navještaj idu ruku pod ruku. Jedno služi drugome. To su dva plućna krila kojima svaka zajednica mora disati da bi bila misijska. To potpuno, dosljedno i radosno svjedočenje Krista zasigurno će biti pokretna sila za rast Crkve i u trećem tisućljeću. Stoga pozivam sve da povrate hrabrost, iskrenost, onu pareziju (grč. *parrhesia*) prvih kršćana, kako bi svjedočili Krista riječima i djelima, na svim područjima života.

2. »Sve do kraja zemlje« – Neprolazna aktualnost sveopćeg poslanja evangelizacije

Pozivajući učenike da budu njegovi svjedoci, uskrsli Gospodin naviješta kamo su poslani: »u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje« (Dj 1, 8). Ovdje se vrlo jasno vidi sveopći značaj poslanja učenikâ. Naglašava se "centrifugalno" geografsko kretanje, gotovo u koncentričnim krugovima, od Jeruzalema, koji se prema židovskoj tradiciji smatra središtem svijeta, preko Judeje i Samarije, pa sve do "kraja zemlje". Nisu poslani baviti se prozelitizmom nego naviještati. Kršćanin ne provodi prozelitizam. Djela apostolska govore nam o tom misijskom pokretu: daju nam lijepu sliku Crkve koja "izlazi" da ispuni svoj poziv svjedočiti Krista Gospodina, vođena Božjom providnošću kroz konkretne životne okolnosti. Prvi kršćani su, zapravo, bili progonjeni u Jeruzalemu, pa su se stoga raspršili po Judeji i Samariji i posvuda svjedočili Krista (usp. Dj 8, 1.4).

Nešto slično se događa i u našem vremenu. Mnogi su kršćani zbog vjerskih progona, ratnih okolnosti i nasilja prisiljeni napustiti svoju zemlju i poći u druge zemlje. Zahvalni smo toj braći i sestrama koji se ne zatvaraju u patnju nego svjedoče Krista i Božju ljubav u zemljama koje ih primaju. Na to ih poziva sveti Pavao VI., dozivajući u pamet »odgovornost koju migranti imaju u zemljama koje ih primaju« (*Evangelii nuntiandi*, 21). Doista, sve češće vidimo kako prisutnost vjernikâ različitih nacionalnosti obogaćuje lice župâ, te one postaju više univerzalne, više katoličke. Pastoral migranta je, dakle, misijsko djelovanje koje se ne smije zanemariti i koje može pomoći i domaćim vjernicima da ponovno otkriju radost kršćanske vjere koju su primili.

Riječi "sve do kraja zemlje" trebale bi biti poticajni izazov Isusovim učenicima svih vremena i uvijek ih iznova potaknuti da idu izvan uobičajenih mjesta davati svjedočanstvo o njemu. Uz sve pogodnosti i blagodati koje sa sobom donosi suvremenii

napredak, još uvijek postoje zemljopisna područja u koja još nisu stigli misionari, ti Kristovi svjedoci s radosnom viješću o njegovoj ljubavi. S druge strane, nijedna ljudska stvarnost neće promaći pažnji Kristovih učenika u njihovu poslanju. Kristova Crkva je bila, jest i uvijek će "izlaziti" na nove geografske, društvene, egzistencijalne horizonte, na "granična" mjesta i ljudske situacije, da svjedoči Krista i njegovu ljubav svim muškarcima i ženama svih naroda, kultura i društvenih položaja. U tome smislu poslanje će uvijek biti i *missio ad gentes*, kako nas je učio Drugi vatikanski koncil, jer će Crkva uvijek morati ići dalje, izvan svojih granica, kako bi svjedočila svu Kristovu ljubav. Želio bih, u vezi s tim, spomenuti i zahvaliti brojnim misionarima koji su u to uložili sav svoj život, uosobljujući Kristovu ljubav prema brojnoj braći i sestrama koje su susreli.

3. »Primit ćete snagu Duha Svetoga« – Dopustiti Duhu da nas uvijek jača i vodi

Najavljujući učenicima njihovo poslanje da budu njegovi svjedoci, uskrsli Krist obećao im je i milost potrebnu za tako veliku zadaću: »primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi

svjedoci« (*Dj 1, 8*). I doista, prema Djelima apostolskim, upravo je uz događaj silaska Duha Svetoga na Isusove učenike vezano prvo svjedočenje Krista, umrlog i uskrslog: kerigmatski navještaj, tzv. misijski govor svetoga Petra žiteljima Jeruzalema. Time započinje doba evangelizacije svijeta od strane Isusovih učenika, koji su prije toga bili slabi, uplašeni i zatvoreni. Duh Sveti ih je ojačao, dao im hrabrost i mudrost da svjedoče Krista pred svim ljudima.

Kao što »nitko ne može reći: "Gospodin Isus" osim u Duhu Svetom« (*1 Kor 12, 3*), tako nijedan kršćanin neće moći dati puno i istinsko svjedočanstvo za Krista Gospodina bez nadahnuća i pomoći Duha. Stoga je svaki Kristov učenik misionar pozvan prepoznati temeljnu važnost djelovanja Duha, živjeti s njim u svakodnevnom životu i neprestano od njega primati snagu i nadahnuće. Štoviše, upravo kada se osjećamo umornima, nemotiviranim, izgubljenima, utecimo se u molitvi Duhu Svetome, koji – želim to još jednom istaknuti – ima temeljnu ulogu u misijskom životu, i dopustimo da nas on krije i jača, On koji je nepresušni božanski izvor nove energije i radosti dijeljenja Kristo-

va života s drugima. »Primanje radosti Duha je milost. I to je jedina snaga koju možemo imati da naviještamo Evanđelje, da isповijedamo vjeru u Gospodina« (*Poruka članovima Papinskih misijskih djela*, 21. svibnja 2020.). Duh Sveti je, dakle, istinski protagonist poslanja: On daje pravu riječ u pravo vrijeme i na pravi način.

I misijske obljetnice u ovoj 2022. godini želimo promatrati kroz prizmu djelovanja Duha Svetoga. Osnivanje Svetе kongregacije *de propaganda fide* 1622. bilo je potaknuto željom da se promiče misijsko poslanje na novim područjima. Bio je to pravi dar Božje providnosti! Kongregacija je odigrala ključnu ulogu u tome da se osigura da evangelizacijsko poslanje Crkve doista bude to što treba biti, bez uplitanja svjetovnih vlasti, kako bi se osnovale one mjesne Crkve koje dan-danas pokazuju tako veliku snagu. Nadamo se da će, kao i u protekla četiri stoljeća, Kongregacija, uz svjetlo i snagu Duha Svetoga, nastaviti pa i intenzivirati svoj rad na koordinaciji, organiziranju i animiranju misijskog djelovanja Crkve.

Isti Duh, koji vodi sveopću Crkvu, nadahnjuje obične muškarce i žene za izvanredne misije. A upravo se to dogodilo prije 200 godina kada je mlada Francuskinja Pauline Jaricot osnovala Djelo za širenje vjere (*Societe pour la Propagation de la Foi*). Njezina beatifikacija slavi se ove jubilarne godine. Iako krhkog zdravlja i u oskudici, prihvatala je Božje nadahnuće da pokrene mrežu molitve i prikupljanja priloga za misionare, kako bi vjernici mogli aktivno sudjelovati u misiji da podu "do kraja zemlje". Iz te sjajne ideje potekao je Svjetski dan misija koji slavimo svake godine i čiji prilozi iz svih zajednica idu zajedničkom fondu kojim Papa podupire misijsku djelatnost.

U tom kontekstu podsjećam i na francuskog biskupa Charlesa de Forbin-Jansona, koji je osnovao Djelo svetog djetinjstva za promicanje misija među djecom pod sloganom: »Djeca evangeliziraju djecu, djeca mole za djecu, djeca pomažu djeci diljem svijeta«, kao i gospođu Joannu Bigard, koja je pokrenula Djelo svetoga Petra apostola za podršku sjemeništarcima i svećenicima u misijskim područjima. Ta tri misijska djela proglašena su "papinskim" prije točno stotinu godina. Pod nadahnućem i vodstvom Duha Svetoga je i blaženi Pavao Manna, rođen prije 150 godina, osnovao sadašnju Papinsku misijsku zajednicu kako bi senzibilizirao i animirao svećenike, posvećene osobe i cijeli Božji narod za misije. Pavao VI. potvrdio je papinsko priznanje tog Djela čiji je i sam bio član. Spominjem ta četiri Papinska misijska djela zbog njihovih velikih povijesnih zasluga, a i zato da vas pozovem da se s njima radujete u ovoj posebnoj godini zbog svega onoga što su poduzela i ostvarila u potpori evangelizacijskom poslanju u sveopćoj Crkvi i u mjesnim Crkvama. Nadam se da će mjesne Crkve u tim djelima naći čvrsto oruđe za jačanje misijskog duha u Božjemu narodu.

Draga braćo i sestre, nastavljam sanjati o posve misijskoj Crkvi i novom razdoblju misijskog djelovanja kršćanskih zajednica. I ponavljam Mojsijevu želu za Božji narod na njegovu putu: »Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok!« (Br 11, 29). Dà, dao Bog da svi mi u Crkvi budemo ono što smo već po krštenju: Gospodinovi proroci, svjedoci i misionari! U snazi Duha Svetoga i do kraja zemlje. Marijo, Kraljica misija, moli za nas!

*Rim, Sveti Ivan Lateranski,
6. siječnja 2022., Bogojavljenje.
Franjo*

Fotografija: Saša Ćetković

PORUKA PREDSJEDNIKA VIJEĆA ZA MISIJE HBK

Draga braćo i sestre!

Cijela Crkva, a osobito naši misionari i misionarke, misionarski volonteri, ljubitelji, prijatelji, promicatelji i podupiratelji svetih misija ovogodišnju Misijsku nedjelju trebaju doživjeti i proslaviti na posebno svečan način, jer je to njihov dan i njihov rođendan.

Ove su se godine poklopile četiri velike misijske obljetnice.

Četiristo godina otkako je osnovana Sveta kongregacija za evangelizaciju naroda, tada zvana Kongregacija *de propaganda fide*.

Bilo je to u vrijeme pape Grgura XV. (1621. – 1623.), koji je u svojem veoma kratku, ali značajnu pontifikatu poduzeo radikalnu obnovu cijele Crkve, s osobitim naglaskom na dobru formaciju budućih svećenika i promicanje svetih misija.

Nova kongregacija, koja je službeno ustanovljena 22. lipnja 1622., stavlja pod svoje okrilje sav misionarski rad u svijetu, podiže sjemeništa za odgoj budućih misionara i poziva sve crkvene redove da i oni u svojoj formaciji potiču i odgajaju buduće misionare i posvete se studiju jezika, a misi-

onari koji već djeluju u misijskim zemljama da promiču zvanja domaćeg stanovništva.

Ove je godine i dvjesto godina otkako je bl. Pauline Jaricot osnovala Djelo za širenje vjere i pokrenula mrežu molitve i prikupljanja priloga za misionare, što je zapravo rođendan Svjetskog dana misija.

Spominjemo se još dviju velikih obljetnica. Jedna je Djelo svetog djetinjstva, za promicanje misijskog žara među djecom, i Djelo svetog Petra apostola, za potporu i odgoj budućih svećenika u misijskim područjima.

Sva ta četiri djela zovu se Papinska misijska djela, jer se time hoće naglasiti da su misije srce Crkve i da su one djelo cijele Crkve. Nijedan misionar i misionarka ne idu evangelizirati u svoje ime i ne propovijedaju svoje evanđelje, nego idu u име Crkve. Crkva ih šalje da donesu Kristovu radosnu vijest evanđelja onamo kamo ono još nije stiglo.

U tom duhu znakovito je da je i prošlogodišnje i ovogodišnje geslo Svjetskog dana misija uzeto iz *Djela apostolskih*. Prošle godine: „Ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo“ (*Dj 4, 20*), a ove godine: „Bit ćete mi svjedoci“ (*Dj 1, 8*).

Znamo da nam je sveti Luka u *Djelima apostolskim* dočarao zanos i oduševljenje prvih kršćana i njihov žar u svjedočenju za Isusa Krista i širenju evanđelja po cijelome tadašnjem poznatom svijetu. Upravo iz te knjige spoznajemo kako je življenje i svjedočenje za Isusa Krista plod Crkve, plod kršćanske zajednice, koja svojim načinom života toliko potiče i na neki način provokira svoje suvremenike da se oni u čudu pitaju kako je moguće da se oni tako ljube, kako to navodi kršćanski pisac iz drugog stoljeća Tertulijan (usp. *Apolog.* 39, 7).

Tajna takva načina života leži u Kristovu obećanu daru, koji se zove Duh Sveti i koji se na dan Pedesetnice izlio nad Isusove učenike. Oni su Duha Svetoga uistinu primili kao Duha Isusa Krista i dopustili mu da on kao Kristov Duh i kao božanska osoba nadahnjuje, vodi i upravlja njihovim životom.

Oni su veoma dobro razumjeli da im Isus Krist uskrsnuli pri svojem odlasku na nebo ne ostavlja neko oporučno pismo ili oporučnu knjigu, nego da su oni, njegovi učenici, živi ljudi, njegova oporuka. Njima kaže: „Bit ćete mi svjedoci.“ (Dj 1, 8).

Oni će snagom Duha Svetoga, kojega će primiti i kojega su na Pedesetnicu i primili, biti svjedoci da je Krist živ i da je Krist uskrsnuo i da s njime počinje novo stvaranje i izgradnja kraljevstva Božjega u svijetu, a njihovo je poslanje u tome da oni budu nositelji toga novog sveopćeg poretku sve do na kraj zemlje (usp. Dj 1, 8).

Na ovogodišnjem susretu naših misionara i misionarki u Rijeci od 2. do 6. srpnja osvjedočili smo se da je u njima prisutna životna snaga uskrsnulog Gospodina i da oni danas, poput prvih kršćana nekoć, istim žarom i zanosom daju svjedočanstvo kraljevstva Božjega svojim životom i svojom nesebičnom ljubavlju.

Dok njima čestitamo ove velike misijske jubileje i želimo ustrajnost na započetku

putu, cijelu Crkvu u domovini pozivamo da pobudi u sebi svijest važnosti i prisutnosti Duha Svetoga, kojeg smo kao kršćani primili, kao i to da ga nismo primili zato da ga konzerviramo i pospremimo, nego da on po nama djeluje i da nas potakne na to da Isusova oporuka: „Bit ćete mi svjedoci“ (Dj 1, 8), nije upućena samo nekim, nego svima. Svaki Isusov učenik je misionar.

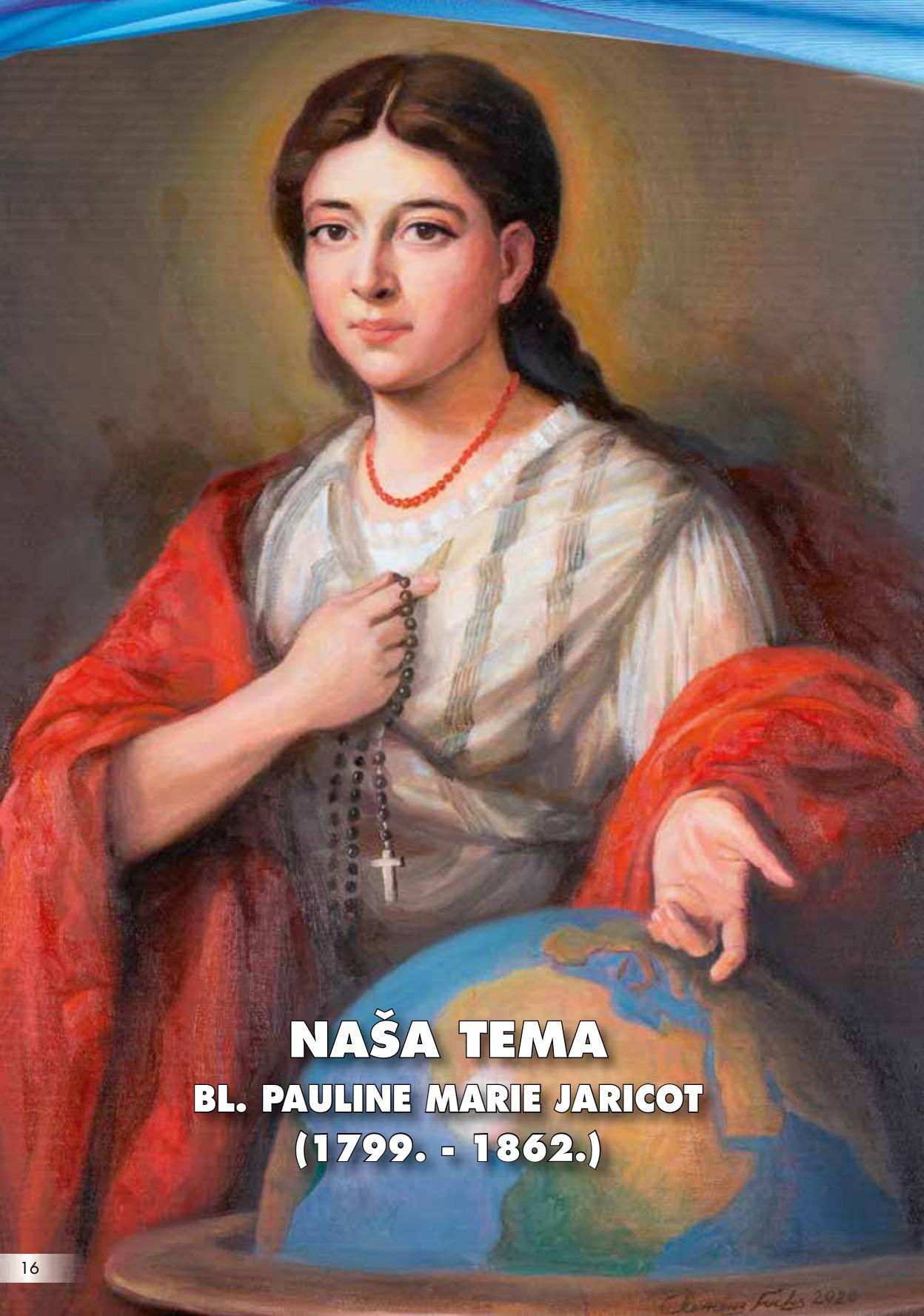
To je potkrijepio i dvadeset treći Svjetski susret mladih u Sydneyju 2008., koji je imao istu temu kao i ovogodišnji Svjetski dan misije: „Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci“ (Dj 1, 8).

Tom prigodom mladima se obratio papa Benedikt XVI. i poručio: „Dragi prijatelji, budite sveti, budite misionari, jer se nikada ne može odvojiti svetost od poslanja (usp. *Redemptoris missio*, 90). Ne bojte se postati sveti misionari poput sv. Franje Ksaverskoga, koji je proputovao Dalekim istokom navješćujući radosnu vijest do zadnje snage, ili kao sveta Terezija od Djeteta Isusa, koja je bila misionarka premda nije napustila karmel. Oboje su zaštitnici misije. Budite spremni na kocku staviti svoj život da biste svijet obasjali Kristovom istinom; da biste s ljubavlju odgovorili na mržnju i na preziranje života; da biste naviještali nadu Krista uskrsnoga u svim krajevima svijeta.“

Želim da te riječi koje je papa Benedikt XVI. uputio mladima svijeta budu poziv i poticaj svima nama da svatko u svojem pozivu i zvanju bude misionar i pridone se izgradnji kraljevstva Božjega u sredini u kojoj živi. Dopustimo da ta riječ nađe plodno tlo u našem srcu, jer je cijela Crkva misionarska i iz njezine se misije ne može isključiti ni jedan Kristov učenik ako se želi zvati kršćaninom.

Krk, 7. rujna 2022.

† Ivica Petanjak,
biskup krčki,
predsjednik Vijeća HBK-a za misije

NAŠA TEMA
BL. PAULINE MARIE JARICOT
(1799. - 1862.)

TRI BOŽJA DARA

(Homilija kardinala Luisa Antonija Taglea, prefekta Kongregacije za evangelizaciju naroda za vrijeme beatifikacije, 22. svibnja 2022. u Lyonu)

Zahvaljujemo Bogu, koji nas je okupio uime uskrslog Isusa i u ljubavi Duha Svetoga. Zahvaljujemo mu na daru blažene Pauline Jaricot Crkvi i čovječanstvu. Prepoznajemo dar lionske Crkve poslanju univerzalne Crkve i preobrazbi društva po evanđelju. Dopustite mi da vam ponudim neke misli, utemeljene na odlomcima iz *Svetog pisma*, koje smo upravo čuli.

Počnimo s pitanjem. Kako da znam da me tko voli? Kako da znam da koga volim? Netko bi mogao odgovoriti govoreći: „To je kada čuvamo darove koje smo primili od onih koje volimo; ili kada imamo njihove slike koje uvijek držimo sa sobom; ili kada čuvamo pisma, tekstovne poruke, e-poruke koje čitamo iznova i iznova, ozivljavajući osjećaje koji nikada ne nestaju.“ Naše ljudsko iskustvo ljubavi potvrđuje Isusove riječi u *Evanđelju*: „Tko mene ljubi, čuvat će moju riječ.“ Držite svoju riječ, dar njegove riječi.

Volimo li Isusa dovoljno da cijenimo njegovu riječ, a to je riječ Oca koji ga je poslao? Držati Isusovu riječ znači slušati ga, učiti od njega, razmatrati i moliti njegovu riječ, kao što je to činila njegova sveta Majka. Ali to ne bi trebao biti oblik sentimentalnosti, niti to znači zaključati

Isusovu riječ u škrinju. Isus je rekao: „Ako me ljubite, čuvat ćete moje zapovijedi.“ Isusova je zapovijed da ljubimo jedni druge kao što je on ljubio nas. Vjernost Isusovoj riječi podrazumijeva da živimo po njegovoj riječi, postupamo po njegovoj riječi i učimo njegovu riječ ljubavi pravilom našeg života. Ali ne trebamo zaboraviti da Isus nije samo glasnik Božje riječi; on je sam Riječ Božja koja je postala Čovjekom. Ljubiti Isusa znači dopustiti mu da aktivno prebiva u nama, da bismo sa svetim Pavlom mogli reći: „Krist živi u meni; svoj život u tijelu živim po vjeri u Sina Božjega, koji me ljubio i sebe predao za mene.“ (*Galaćanima* 2, 20) Ljubiti Isusa znači odgovoriti zahvalnošću onomu tko nas je prvi ljubio. Ljubiti Isusa znači dopustiti njemu, koji je Riječ Božja, da živi, djeluje i ljubi u meni i po meni. U Pauline Jaricot vidimo živa svjedoka snage ljubavi prema Isusu, ljubavi koja postaje poistovjećivanje s Isusom. To nas dovodi do moje druge točke.

Ljubiti Isusa vjernošću njegovoj riječi dar je od Boga u Duhu Svetome. Isus je rekao: „Zagovornik, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime – on će vas naučiti svemu i učiniti da se sjetite svega što sam vam rekao.“ Slaba smo ljudska bića. Kada što ne razumijemo u potpunosti, ignoriramo to i na kraju to zakopamo. Ne-mamo baš dobro pamćenje ili možda biramo ono što pamtimo. Ako mi se ono što se poučava čini jednostavnim ili korisnim, slušam. Ako to zahtijeva samoodricanje ili samožrtvu, ja to zaboravljam. Moramo priznati da voljeti Isusa držeći njegovu ri-

jeć nije moguće samo ljudskim trudom. Bog zna da to ne možemo učiniti sami; zato Bog šalje Duha Svetoga da nas neprestano poučava i podsjeća na Isusovu riječ. Ljubav prema Isusu uključuje otvorenost za poticaje i iznenađenja Duha Svetoga. Apostoli su u prvom čitanju slušali Duha Svetoga, koji im je pomogao da na nov način razumiju Isusovu riječ, otvarajući tako svoje poslanje ljudima poganskog

podrijetla. Duh Sveti nas vodi da idemo svim nacijama i svim narodima u poslanju ljubavi. Duh Sveti osigurava da ne držimo Isusovu riječ kao predmet prošlosti, kao u muzeju. Umjesto toga Duh Sveti otvara nove putove, tako da Isusova riječ i ljubav mogu doprijeti do više ljudi.

Čudimo se koliko je Pauline Jaricot bila poslušna Duhu Svetomu, koji ju je potaknuo novim idejama i inicijativama za širenje evanđelja i služenje siromašnjima. U tome je slijedila veliku duhovnu, misionarsku i društvenu tradiciju Crkve u Lyonu.

Neki bi mogli reći da primanje dara Isusove riječi i dara Duha Svetoga uključuje teške odgovornosti, kao i odbacivanje i progon. To potvrđuje iskustvo apostola, svetaca i mučenika. Ali tješi nas i drugi Isusov dar: mir. Isus kaže: „Mir vam ostavljam,

mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.“ Ako ljubimo Isusa, čuvat ćemo njegov mir, a ne mir svijeta ili sila koje se protive Bogu. Evo nekoliko primjera kako svijet daje mir: kada težnja za sebičnim interesom određuje odluke i postupke, kada jedna skupina dominira nad drugima, kad se resursi rasipaju i koriste za ekstravagantan način života, kad se ljudske osobe eliminiraju jer nije zgodno živjeti s njima, kada zidovi sprječavaju ljudе koji su drugačiji od nas da nam se približe, kada ima dovoljno novca za proizvodnju oružja, ali nedovoljno da se osigura pristup vodi, hrani, domu, obrazova-

Sveti Pavao kaže da je Isus naš mir, onaj koji je srušio zid mržnje među narodima (*Efežanima* 2, 14). To je mir u Isusu.

Sveti Pavao je prihvatio gubitak svega da bi stekao Krista (*Filipljanima* 3, 8). To je Isusov mir. Služenje Isusu u gladnome, žednome, strancu, golome, bolesnome, zarobljeniku vodi do vječnog blaženstva. To je Isusov mir. Samo će mir Isusov obnoviti čovječanstvo i zemlju. Kristov mir dao je Pauline Jaricot spokoj, strpljenje i hrabrost da se suoči s fizičkim poteškoćama, klevetama i poniženjima. To je Isusov mir.

nju, lijekovima i poslovima. Svijet koristi te strategije za mir koji je njegov vlastiti. Isusovi učenici, sa svoje strane, kako oni doživljavaju dar njegova mira, puninu Božjih blagoslova? Pogledajmo neke primjere. Sveti Petar i ostali učenici radovali su se što su bili dostojni trpjeti progon u ime Isusovo (*Dj 5, 41*). To je Isusov mir.

Razmišljali smo o tri dara: o daru Isusove riječi, o daru Duha Svetoga i o daru Isusova mira. Tko s radošću prima te darove, postaje Isusov prijatelj, misionar Crkve, brat ili sestra siromaha i oruđe sveopćeg bratstva i mira. Blažena Pauline Jaricot postala je sve to jer je prihvatile Božje darove. Sad je red na nama!

NOVI MISIONARI

S. KATA KARADŽA – NOVA MISIONARKA U UGANDI

Na blagdan Obraćenja sv. Pavla, 25. siječnja 2022. godine u crkvi Sv. obitelji u Zagrebu s. Kata Karadža, članica družbe Školske sestre franjevke Krista Kralja, Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, primila je misionarski križ, a već 2. veljače, na Svićećnicu, pošla je u Ugandu, u Rwentobo, u zajednicu gdje njezine susestre djeluju od 2018. godine.

Svečano misno slavlje te obred bla-goslova nove misionarke i križa pred-vodio je fra Filip Karadža, brat s. Kate, u koncelebraciji sa župnikom vlč. Danijelom Dukićem i vlč. Jerkom Valkovićem, pročelnikom Odjela za komunikologiju Hrvatskoga katoličkog svećilišta u Za-grebu. Uz provincijsku predstojnicu s. Žel-jku Dramac i članice provincijske uprave

te s. Ivanu Margarin, nacionalnu ravnatel-jicu Papinskih misijskih djela Republike Hrvatske, slavlju su nazočili članovi obi-telji s. Kate, njezina majka, brat sa svojom obitelji i druga rodbina, zatim susestre iz Zagreba te župljani.

Provincijska predstojnica s. Željka predstavila je s. Katu i misiju u koju odlazi, a u kojoj već djeluju njezine tri susestre. Dok je bila provincijska predstojnica, s. Kata bila je najzaslužnija što su se sestre franjevke odvažile otići u misije u Ugan-du. S. Željka je pročitala i pismo s. Klare Šimunović, vrhovne predstojnice, koja je podržala i pohvalila odlazak s. Kate u Afriku te joj je zaželjela da vjerno slijedi svoj misijski poziv, uz molitvu za zajedni-cu u Rwentobu.

Fra Filip Karadža je u homiliji kazao da je jedna od najljepših i najvažnijih zadaća Crkve njezino misijsko poslanje, koje je i glavna odlika Crkve, jer Crkva ako nije misijska, onda nije Crkva. Napravio je paralelu s. Kate i sv. Pavla riječima: „Jao meni ako ne budem navještala evanđelje Kristovo!“ Nakon homilije uslijedio je blagoslov nove misionarke, blagoslov misionarskog križa i stavljanje misionarskog križa, dok je s. Kata klečala okružena svojim nećacima, što je mnogima izmamilo suze.

Uime nacionalne uprave Papiskih misijskih djela Hrvatske nazočnima se obratila ravnateljica s. Ivana Margarin. U svojoj čestitci izrazila je radost i zahvalnost za još jedan Božji zahvat u životu s. Kate, naglasivši da „nadahnuta primjerom sv. Franje, odlazi među najsiromašnije i najjednostavnije u Ugandu izgrađivati Crkvu čiji su temelji još slabi ili nikakvi“. Pročitala je i čestitku nacionalnog ravnatelja PMD-a BiH mons. Luke Tunjića, koji je naglasio da je s. Kata najzaslužnija za misijsku prisutnost njezine redovničke zajednice u Ugandi te joj zaželio da se „plodovi zajedničkog misijskog dje-lovanja mjere milošću Božjom koja će biti razlivena u srca svih s kojima budete susretali i radili“, zaključivši: „Svima bi nam samo nebo trebalo biti granica, a spas duša najuzvišenije poslanje i jedini cilj.“

Po završetku euharistijskog slavlja uslijedilo je zajedničko druženje i prigodni domjenak.

S. Kati želimo dobro zdravlje duše i tijela, radosno služenje i uspjeh u misijskom radu!

PMD RH i PMD BiH

VLČ. STIPICA LEŠIĆ – NOVI MISIONAR U UGANDI

Na Sedmu uskrsnu nedjelju, 29. svibnja 2022. godine svećenik Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Stipica Lešić tijekom svete mise u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Novom Travniku primio je misijski križ, kao znak misijskog poslanja koje će obavljati u Ugandi.

Sveto misno slavlje u večernjim satima predslavio je vrhbosanski nadbiskup i metropolit mons. Tomo Vukšić, u susavlju 25 svećenika, među kojima su bili generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Sladan Čosić, nacionalni ravnatelj Papiskih misijskih djela BiH mons. Luka Tunjić, dijecezanski ravnatelj za Vrhbosansku nadbiskupiju fra Stipan Radić, gučugorski arhiđakon mons. Pavo Jurišić, dekan Travničkog dekanata preč. Marko Mikić i preč. Darko Tomašević. Na početku misnog slavlja nazočne je pozdravio župnik Anto Ledić i kratko protumačio obred primanja misijskog križa. Nakon navještaja evanđelja fra Stipan Radić pročitao je životopis novog misionara. Mons. Vukšić je u homiliji posvijestio da je propovijedanje radosne vijesti zadatak koji je Krist povjerio Crkvi. „I u izvršavanju te njegove želje i zapovijedi evanđelje se kroz povijest sve više i više širilo, poput onih koncentričnih krugova koje vidimo u mirnoj vodi kada što u nju upadne. Na takav način, zahvaljujući brojnim koji su hodili svijetom, evanđelje je stiglo i u naše krajeve u davna vremena.“ Podsjetio je da je „Crkva po svojoj naravi misijska, jer proizlazi iz ljubavi Boga Oca

i Sina Božjega u zajedništvu Duha Svetoga". Pozvao je prisutne na molitvu za misionara Stipicu Lešića, poželio mu plodonosan rad i obećao potporu.

Nakon homilije, dok je misionar klečao ispred oltara, mons. Vukšić je izrekao molitvu blagoslova misijskog križa i stavio mu ga oko vrata.

Poslije popričesne molitve nazočnima se obratio župnik Ledić, koji je čestitao vlč. Lešiću na „svetoj hrabrosti“ da krene stopama misionara koji navješćuju Krista onima koji za njega nisu čuli. Uvjeren je

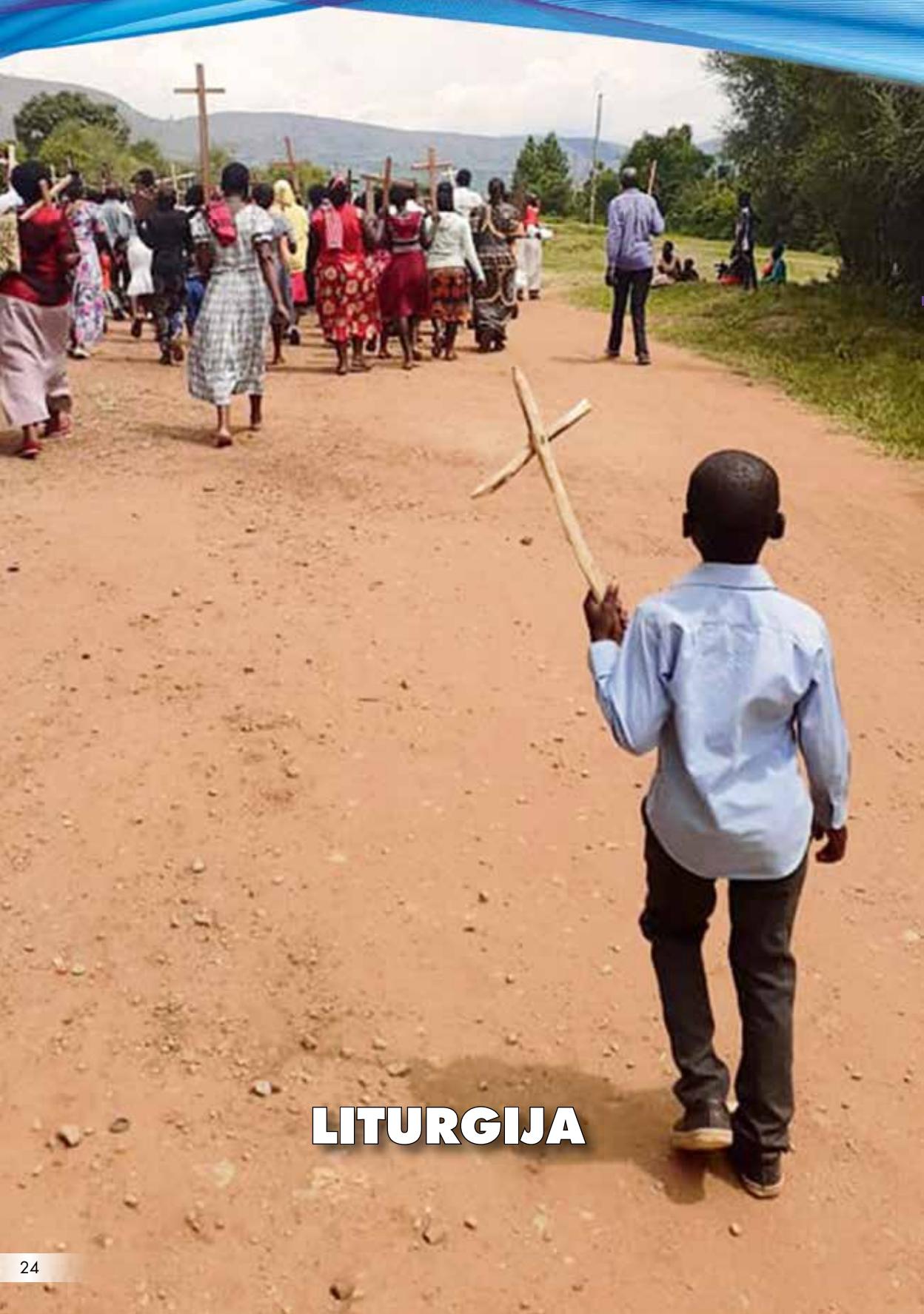
da će Stipica Lešić uspjeti uz „Božju pomoć, jer ispunjavat će zapovijedi ljubavi prema Bogu i ljubavi prema bratu čovjeku kao prema samomu sebi“. Obećao je da će njegova župna zajednica pratiti novog misionara.

Zatim je nacionalni ravnatelj mons. Tunjić uime nacionalnih uprava PMD-a Hrvatske i Bosne i Hercegovine izrekao pojedinačno riječi zahvale svima koji su na bilo koji način pomogli i pratili vlč. Stipicu Lešića do tog trenutka. Posebno je zahvalio nadbiskupu, kao i župniku i njegovoj aktivnoj misijskoj sekciјi. Također je kazao da misije i misionari nisu prošlost, nego imaju i svoju budućnost, jer gotovo svake godine tko iz Hrvatske i BiH odluči poći u misije. Tako je Stipica Lešić najmlađi i 76. po redu misionar iz našega hrvatskoga naroda.

Naposljetu se nazočnima obratio i sam misionar Stipica Lešić, koji je najprije izrazio zahvalnost Bogu za dar života i svetog zvanja, za obitelj, koja mu je uvijek bila potpora, te imenjaku sv. Stjepanu i prijateljima koji su ga podržali i pratili. Citirao je bl. Alojzija Stepinca, koji je rekao da onomu koji se uzda u Isusa sve biva lako. Dodao je: „Doista se uzdam da će me Isus ohrabriti i Duhom Svetim ojačati na ovom putu“, te zatražio od Boga blagoslov za sve krštene, da budu svjedoci Krista Gospodina gdje god da žive i zamolio da ga svi prate svojim molitvama.

Nakon svete mise uslijedilo je druženje i večera u župnoj dvorani.

PMD RH i PMD BiH

LITURGIJA

HOMILIJE ZA 29. TJEDAN KROZ GODINU

Don Boris Dabo (Zambija), homilija za ponedjeljak 17. listopada 2022.

Biti previše zaokupljen samim sobom ne vodi dobru

Pozdrav i blagoslov prijateljima misija iz Zambije u Africi gdje je sada u mjesecu listopadu sredina ljeta i najveće vrućine godine, a narod se ipak priprema za sadnju kukuruza u očekivanju kiše koja ima početi uskoro.

Ovdje ljudi sada mole Boga da sadnja uspije, da kiše bude dovoljno, da urod bude bolji od prošle godine i da bi narod mogao preživjeti vrijeme gladi. No nadamo se da se narod ovdje neće ponašati kao onaj bogataš u današnjem evanđelju koji je nakon dobrog uroda mislio da sad ima sve što mu je potrebno i za ništa drugo ga nije briga. Afrikanci obično nisu takvi, oni su zadovoljni i s manjim i znaju dijeliti s onima koji imaju manje, ali napasti ima svugdje pa tako i ovdje. Zato je Božja Riječ svima potrebna.

Današnje evanđelje nam govori da ima većih vrijednosti i ljepota od toga da ti trbuš bude pun i da su ti zalihe velike, da su bankovni računi debeli i da ti bogatstvo ne daje sigurnost na koju se možeš osloniti. Afrikanci, barem ovi na selima udaljenim od grada i tamošnjih zastranjenja, još uvijek imaju osjećaj za druge više nego mnogi drugi. Opasnost uvijek postoji da

se netko fokusira na sebe i svoje potrebe, a isključi i ne vidi one druge oko sebe. To se dogodilo i ovima iz današnjeg evanđelja. Zatvoriti se u krug samo vlastitih interesa, bez otvorenih oči za okolinu vodi u depresiju i propast.

Među onima koji su Isusa slijedili našao se čovjek koji se progurao naprijed kroz mnoštvo s molbom da Isus svojim autoritetom posreduje u podjeli imetka u sporu s njegovim bratom. Isus sigurno nije imao ništa protiv da se baština pravedno podijeli i da ljudi tako žive u miru. Pravednost je temelj mira i dobrih odnosa. Ipak je Isus prihvatio izazov i dublje pogledao u tog čovjeka svojim božanskim pogledom. Tu je našao nešto što ga je zabrinulo jer nije želio da se taj njegov učenik gubi u manje važnim stvarima i da u njemu prevlada potreba za ovozemaljskim. To je slično

kad čovjek, iako sluša Isusa i za njim ide, i dalje ostaje pri svom i hoće da čak i Bog potvrdi da je u pravu. Nije važno ono što Isus preporučuje nego ono što ja hoću.

Da bi mu pomogao, a tako pomogao i nama danas, Isus donosi primjer o bogatašu kome je posao dobro krenuo, stekao je mnogo toga i sad kaže sam sebi, „jedi pij i uživaj, imaš dovoljno za mnoge godine“. A Bog mu kaže da je lud jer bi još noćas mogao biti pozvan na Božji sud i da smrt može sve njegove planove pokvariti. Time dobiva poruku onaj čovjek koji je doveo Isusa do ove prisopodobe i mi s njime. Čovjek najprije živi od Božje Riječi, stavlja Riječ Božju na prvo mjesto, a u drugo se ne treba previše uzdati. Sve će ti se drugo dodati, Bog će ti dati da imaš i drugo što ti je potrebno. U svijetu onog bogataša nije bilo mjesta za druge i kako oni žive, važno mu je bilo da si on sebi osigura, a za drugo ga nije briga. Vidimo iz prisopodobe kako to onda izgleda.

Misijska nedjelja nam donosi poruku da u našem svijetu treba biti mjesta za druge, a ne samo za nas same. Onaj bogataš nije ništa krivo učinio, nije ukrao ili varao, vjerojatno je stekao pošteno ono što je imao i u čemu je sad želio uživati. Ali vidimo koliko mu je to koristilo. Misijska nedjelja nas želi otvoriti prema vrednotama koje dolaze od Boga i koje su istinske vrednote. U našem svijetu neka bude mjesta za druge kojima možemo pomoći. Isus je to pokušao s onim čovjekom koji mu je upao u riječ. Ne znamo da li je taj čovjek što shvatio od one lekcije koju mu je dao Isus. Bilo bi dobro da na njegovom primjeru mi to shvatimo.

Neka nas ova Misijska nedjelja još više otvori prema slušanju Isusove Riječi koja nas vodi u život i koja nas otvara prema Bogu i prema ljudima.

Fra Ivica Perić (Zambija), homilija za utorak, 18. listopada 2022.

Sveti Luka u Africi

Nedavno sam promijenio mjesto svog misijskog djelovanja. Poslan sam iz Ruande u Zambiju gdje treba pokrenuti novu misiju i započeti još jednom sve iz početka. Pripremajući se za preuzimanje misije, nekoliko sam mjeseci odlazio u Zambiju iz Ruande kako bih se upoznao sa svim novim izazovima koji me čekaju: nova zemlja, novi ljudi, novi običaji, novi zakoni...

Dolazeći u Zambiju, primjetio sam veliku razliku između ove dvije države. U Zambiji se osjećam kao kod "kuće" jer me vraća u moju mladost i djetinjstvo koje sam proveo u BiH. Lokalno stanovništvo radi na isti način na svojim imanjima kao što smo mi radili u mladosti - sve se radi ručno, volovi se koriste za oranje i prijevoz tereta, sadnja usjeva, berba dozrelog povrća, sadi se motikama, usjevi se nose na leđima ili na volovskim kolima tko ima.

Djeca u Zambiji trebaju pješačiti kilometrima do škole kao što smo i mi. Život na selu je sličan kao što je bio u moje vrijeme djetinjstva u BiH. Rade zajedno kako bi pomogli jedni drugima, da se što prije obavi sadnja ili berba. Sretni su kad rade i rado pomažu jedni drugima. Vraća me to u moju prošlost kada smo svi zajedno radili kako bismo osigurali barem ono najbitnije za budućnost. Nitko u selu ne odskače od drugih, svi su u sličnoj finansijskoj situaciji, svi moraju raditi, pa nema nekih prevelikih razlika – svi se poštuju. Ima toga dosta za raditi kako bi se osigurala što bolja berba. Najviše sade sojin grah, kukuruz i suncokret. Od toga se nešto melje za hranu, a sojin grah i suncokret koriste se i za ulje.

Sveti Luka mi na um padne kada sam u Zambiji. U srednjem vijeku Evanđelisti su

dobili simbol po nekim životinjama i sveti Luka je dobio simbol vola. Volovi su korišteni kao žrtveni prinosi i za pomirenje. Na samom početku njegova evanđelja, on navodi kako je svećenik Zaharija prinosio žrtvu kada mu se rodio sin sv. Ivan Krstitelj, a isto govori i u prigodi o dobrom Ocu ili izgubljenom sinu. U isto vrijeme vol je simbol snage. Koristi se u mojojem mjestu za teške radove. Koristi se za oranje i prijevoz teškog tereta, ne baš rijetko koristi se i kao prijevozno sredstvo kada netko ide na dalji put. Znamo iz Evanđelja, kada se Isus Krist rodio da je dah vola bio onaj koji je Isusa grijava u jaslama. Tako u Zambiji, oni su ti koji rade teško, ustajno, ali bez „buke“. U svome Evanđelju sv. Luka je pokazao veliku otvorenost Kristova rada. Prihvata ljudе svih vrsta i nacija te poštuje njihovу vjeru. Sv. Luka je bio liječnik i mirotvorac, razumio je ljudе u njihovim patnjama i zato on Isusa prikazuje kao onoga koji želi donijeti spasenje svim ljudima, bez razlike na imovinsko stanje, pleme, naciju ili bilo koju razliku. Isus Krist nikada nije propustio šansu da pohvali one koji su ponizni i darežljiva srca, nije

pravio razliku između židova i „pogana“. To isto se može vidjeti i u Zambiji. Zambijci su otvoreni i uvijek izražavaju srdačnu dobrodošlicu svima koji im dođu i to vrlo otvorena srca.

U Zambiji postoji 288 šefova ili glavnih za određeni teritorij. Na njegovom području svi ga poštuju kao njegovi podčinjeni, a on se brine o njima s dužnim poštovanjem. Kada sam došao u Zambiju, prvo sam isao pozdraviti Šefa. Kada dođete kod Šefa, prva stvar je da ga se pozdravi; klekne se pred njega i treba zaplijeskati dva puta odjednom i tako tri puta. Prilikom moga posjeta to sam isto učinio i on mi je odao respekt i dobrodošlicu u njegovovo poglavarstvo.

Mi kršćani smo pozvani na otvorenost, poštivanje i prihvatanje drugih. Kako kaže Papa Franjo mi smo „pozvani da gradimo mostove, a ne zidove“. Kako smo primili velike mogućnosti od Isusa, trebamo biti otvoreni za Boga i drugoga čovjeka. Naš je poziv voljeti i poštovati drugoga što nam je Isus ostavio u nasljedstvo.

Fra Ilija Barišić, OFM (DR Kongo), homilija za srijedu, 19. listopada 2022.

Radost – biti svećenik misionar

Crkva nije ljudska tvorevina – Crkva je Djelo Božje! Svećeništvo nije ljudski izum, svećeništvo je dar Božji Crkvi! Misionar nije pustolov koji ide kamo hoće, on je član Crkve, sluga i apostol Isusa Krista koji, po svojoj Crkvi, neprestano djeluje i šalje svoje apostole kao što je poslao apostola Pavla: "Podi ja ču te poslati daleko k poganim" (Dj 22,21). Svećeničko i redovničko zvanje izvor je prave radosti! Po Božjem planu, svećeništvo daje svijetu Božji život, vodi duše k Bogu i daje Boga ljudima! To je prava radost - biti svećenik, most koji spaša – sjedinjuje Boga i čovjeka!

Radost biti svećenik, dolazi od samog Isusa Krista koji čovjeka čini dionikom svoga svećeništva! On sin Božji, poistovjećuje se sa svećenikom. On čini da svećenik bude «alter Christus»-drugi Krist – Krist među ljudima. KRIST koji krštava i posvećuje, da po krštenju svako ljudsko biće postane dijete Božje. KRIST koji oprijava grijeha, koji hrani svoje vjernike Kruhom Života, tješi bolesnike, otvara raj umirućima.

Radost - biti svećenik izvire iz intimnog sjedinjenja svećenika s Kristom koji je prvi i jedini pravi Svećenik. Isus Krist sin Božji postao je čovjekom da, po sakramentima, dadne mogućnost svakom ljudskom biću da postane dionikom Božje naravi i Božjeg života, baštinik Božjeg blaženstva i vječne radosti u Bogu.

Radost - biti svećenik, redovnik, ima svoj nepresušivi Izvor u zavjetu ili ugovoru koji je svemogući Bog sklopio sa slabim čovjekom. Po opsluživanju evanđeoskih savjeta ili redovničkih zavjeta poslušnosti, čistoće i siromaštva, čovjek se napaja na čistom izvoru prave Radosti.

Radost - biti svećenik, redovnik i još k tomu i misionar, zaista je poseban Dar Božji, Dar Isusa Krista koji je prvi i jedini misionar, apostol kojega je Otec poslao na ovaj svijet da spasi sve ljudе i da naviješta Radosnu vijest spasenja svim plemenima i narodima, svim ljudima.

Radost – biti svećenik misionar koja ispunja moje srce kroz ovih 50 godina misionarskog djelovanja u DR Kongo, uvjeren sam, da izvire iz nepresušivog Izvora Božje ljubavi koja mi je dala divno potomstvo, a to su svećenička i redovnička zvanja u po-

krajini Kivu, gdje me je Gospodin poslao kao misionara. Od 1972. godine do danas, u ovoj pokrajini Kivu, po misionarskoj animaciji zvanja i duhovnom vodstvu, broj biskupijskih svećenika se znatno povećao. A posebno naglašavam milost redovničkih - franjevačkih zvanja i ukorijenjenje franjevačkog reda – Reda male braće u ovoj pokrajini. Nakon 50 godina, u pokrajini Kivu, imamo 57 svećano zavjetovana franjevca, to je Božji dar Crkvi i redu Male braće, a usuđujem se reći, to je i moje duhovno potomstvo!

Kao u svakoj obitelji, tako i u mome srcu, potomstvo – nasljednici - djeca su dar Božji, dar Božji koji roditelje ispunja velikom neizvjesnošću i brigom ali i trajnom radošću i zahvalnošću. Sveti Pavao nas poziva: "Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu" (Sol 5,6-18).

Kako, dakle, iskazati Bogu zahvalnost za sve darove, posebno dar života, svećeničkog zvanja i misionarskog poslanja, ako ne molitvom svetog oca Franje:

"Svemogući, presveti i uzvišeni Bože, Tebi pripada svaka čast i slava, svaka milost i zahvalnost, poštovanje i blagoslov; Daj da uzmognemo, uvijek, posvuda i u svemu, Tebi samome priznati i uzvratiti svaku milost i svako dobro koje nam dolazi od Tebe!"

Budi hvaljen i slavljen Gospodine u svakom novokršteniku i vjerniku. U svakom mom bratu franjevcu. Daj da svi Tvoji vjernici, sva moja subraća budu Tvoja i Marija na djeca! Amen.

Vlč. Marko Jukić (Peru), homilija za četvrtak, 20. listopada 2022.

„Nisam došao mir dati nego razdjeljenje.“

Danas u svakom djeliću ovoga svijeta, više nego ikada, čovjeku je potreban mir koji je djelo pravde, zajedništva, nesebične ljubavi... Misijsko je poslanje Crkve voditi ljudе na put Božji, te izgubljene vratiti na taj put. To je put istinskoga mira, put mirotvoraca. U današnjem evanđeoskom odlomku Isus govori o podjeli, i kaže: „Nisam došao mir dati, nego razdjeljenje...“.

Kako razumjeti ove Isusove riječi u svijetu kojem je prijeko potreban mir? Treba razumjeti da potpuna pripadnost Isusu koji nas poziva biti mirotvorcima, svetima i neporočnima, a time i kao članovi Njegove Svetе Crkve, za ovaj svijet predstavljaju razdjeljenje i nemir.

Naš je narod u Domovini iskusio više puta i na više načina da nije svaki mir onaj mir koji daje Krist, a to su iskusili i mnogi narodi širom svijeta u ovome trenutku, osobito misijski krajevi gdje žive mnogi obespravljeni ljudi koji ne mogu dosegnuti ni osnovno što spada na dostojan-

stvo ljudske osobe. Znamo vrlo dobro da postoji taj neki *prividni mir* koji ne mari za pravdu, ne želi promjenu niti brine o dostojanstvu bilo koga, važno mu je ono izvanjsko, samo privid. No, mi želimo mir koji donosi naš Gospodin i želimo ga za svakoga i svugdje, za cijelu povijest i ovaj trenutak – mi želimo po samome krštenju biti misionari mirotvorci, oni koji mir Gospodnji šire bivajući dosljedni Njegovim riječima i evanđeoskim savjetima.

Taj mir koji donosi Isus Krist je potpuni mir, mir koji ima plodove Duha, daje i vraća dostojanstvo ljudskoj osobi, podiže pale, hrani gladne, vraća zdravlje bolesnika, pomaže umiruće... Zato taj mir Kristov, koji On donosi za ovaj svijet, je trenutak podjele, jer svijet želi *prividni mir* koji je vidljiv u vanjštini i stidljiv i neprimjetan u onome važnom što nas uči naš Gospodin. Isus zato kaže *blago mirotvorcima*, onima koji teže za mirom Božjim, mirom koji ujedinjuje i spaja, koji gradi i spašava, koji čini čovjeka sretnim i ostvarenim, koji mu vraća dostojanstvo. Isus Krist nas samim tim poziva na hrabro nasljedovanje Njegovih riječi, biti odlučni i stameni u našem promišljanju i djelovanju, bez nekog izvanjskog „naslikavanja“ u borbi za pravdu i pravednost, nego biti oni koji se odlučno suprotstavljaju svakome zlu i grijehu misleći ne samo na svoje spasenje nego na spasenje cijelog svijeta, svakoga čovjeka.

Isus nam je dao primjer, riječju i djeлом suprotstavljajući se neprestano zlu i grijehu, pozivajući nas da ognjem naše ljubavi, ljubavlju Duha Svetoga „spalimo“ u ovome svijetu svaki grijeh i ono što je nedostojno onih koji Krista slijede. U svakoj Svetoj Misi dajemo jedni drugima znak mira, onoga pravoga mira, mira koji traži spas svakoga čovjeka. To je onaj isti mir kojim Uskršli pozdravlja i svoje učeni-

ke, isti mir koji udjeljuje svakome od nas u svetim Sakramentima, u molitvi, u dobrim djelima, u postu, u žrtvi, u radu za dobro misija Crkve po cijelome svijetu; to je mir koji misionari nose svakoj duši kojoj su poslani i kojoj idu u susret... Time, svi mi kršćani postajemo protagonisti u predočenju i življenu pravoga mira za spas svijeta, a ne oni koji žive *prividni mir* prilagođavajući se svijetu, relativizirajući tako sve ono što je sveto i hvale vrijedno, bježeći od odgovornosti za ostvarenjem Kraljevstva Nebeskoga već ovdje, na ovome svijetu u ovome povijesnom trenutku koji nam pripada. Isto tako i Crkva u Peruu, u svim svojim nastojanjima kroz sakramentalno-pastoralno-karitativni rad, kao i u gotovo cijeloj Latinskoj Americi, po svojim hrabrim svjedocima misionarkama i misionarima, nositeljima mira Božjega, želi ujediniti razjedinjeno i pomoći vjernom Božjem puku ali i onima koji će to tek postati biti dionicima mira kojega Krist daje svakomu tko Ga iskrena srca traži i prima. Ti su plodovi vidljivi i sav taj napor i trud Gospodin blagoslovila i umnaža plodove rada i djela svakoga poslanoga u ime Crkve.

Na koncu ovoga kratkog promišljanja, sjetimo se danas i našega dragoga misionara koji počiva u miru Božjem, Sluge Božjeg o. Ante Gabrića, koji je u svome životu bio istinski mirotvorac i koji je znao u svakom čovjeku, osobito odbačenima, prepoznati Krista i ići mu u susret, šireći mir i radost koju samo može dati Gospodin. Neka nas prati zagovor svih svetih misionara i naših hrvatskih svetaca i blaženika i neka nam Gospodin pomogne koračati putem mira, putem koji nužno vodi u jedinstvo, k samoj svetosti.

Dao Gospod da tako i bude! Amen!

Fra Miro Babić, OFM (Kenija), homilija za petak, 21. listopada 2022.

Draga braće i sestre,

U današnjem Evanđelju Isus govori ljudima da mogu prepoznati lice zemlje i neba, sve znakove vremena jedino na način da ih razumiju i shvate, da postanu u stanju prosuđivati vrijeme, prepoznati i tumačiti vremenske prilike. Čitajući Evanđelje, upitao sam sebe kako znam mnoge ljudi koji da bi vidjeli kakvo će biti vrijeme, traže svoje mobitele, gotovo i ovisnički pretražuju podatke, a samo da bi saznavali kakve vremenske prilike im donosi dan pred njima. Pomalo iznenađuje, ali ipak više rastužuje činjenica da smo u utrci za

životom postali društvo zaokupljeno modernom tehnologijom i da gubimo dodir s prirodom, doživljavanje prirode i njezino promatranje. Mnogo vremena provodimo zatvoreni u našim kućama ispred televizora, s mobitelima, u uredima pored računala da smo zaboravili na sve blagodati koje nam daruje priroda. Zaboravljamo koliko važan i velik utjecaj ima na kvalitetu naših života i sve ostale životne navike. Zaboravljamo izaći van da promatramo oblake i ptice, osluškujemo povjetarac ili da osjetimo toplinu sunca jer sami sebi stvaramo iskrivljenu sliku života. Već na prvim stranicama Biblije možemo pročitati da je čovjek društveno biće, stvoreno za ljud-

sku interakciju, biće usmjereno na okolinu oko sebe i ljudi u svojem okruženju, okoliš koji nam promatrajući ga govori o slavi Božjoj i otkriva nam tko je On jer on je Taj koji ga je stvorio.

Zastanemo li na trenutak i pogledamo li danas malo oko sebe, primijetit ćemo da se događa upravo suprotno od onoga što čitamo na početku Knjige Postanka. Današnji ljudi kao da se povlače i zatvaraju u neki svoj svijet, kao da traže izlaz iz svega onog što ih okružuje ili jednostavno izlaz zbog nekih osobnih nezadovoljstava ili problema. Zato je jako važno prije nego li pokušamo razumjeti ili razaznati nešto, kad ne znamo kako, važno je znati da nam priroda besplatno daje odgovore i zato moramo izaći iz svojih kuća, zatvorenih prostora. Neka nam priroda bude priordan filter za sve što nam ne odgovara, izađimo i osjetimo sunce i vjetar, promatrajmo oblake da bi razaznali jer dar spoznaje, mudrosti i razlučivanja jedan je od darova Duha Svetoga.

Jednom davno pitali su sv. Antu koja je najvažnija vrlina i svi su nekako očekivali da će reći kako je to ljubav, radost, mir ili nešto slično, ali odgovor sv. Ante bio je razlučivanje. Često možemo darovati svoje vrijeme, davati sebe i ulagati energiju, ali u pogrešne stvari ili ljudi, također možemo osjećati određene emocije ili trpjeti određene stvari koje možda i nisu utemeljene na stvarnosti. Npr. postoje ljudi koji su uvjereni da ih Bog ne voli, da je Bog daleko od njih, da se ne brine o njima ili ih kažnjava radi nečeg. Ali da su oni spoznali istinu o Bogu, onda bi izbjegli toliku patnju i bol i vjerovali bi da je On dobar i znali bi da ih voli. Ponekad uložimo toliko vremena, toliko osjećaja u nešto što nije stvarno, nešto što nije istinito i toliko važno da ne prepoznajemo istinu od laži, ne razlikujemo

svjetlo od tame, a zapravo ne razaznajemo pravi Božji put, ono što nam On doista govori, ali i tko je On zapravo. U 1. Korinćanima, 11:29 Pavao govori o Euharistiji, a govoreći o svetoj pričesti kaže: *Jer tko jede i pije nedostojno, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tijela Gospodnjega.* Zašto? Rekao je da se ne razlikuje tijelo Gospodnje, odnosno ne promišlja se o veličini onoga što je pred nama i sama ideja razlučivanja nije prepoznati istinu. Pavao nam kaže da je euharistija pravo tijelo i prava krv Gospodina Isusa Krista, ali da su unatoč tome mnogi bolesni jer primaju euharistiju i ne razaznaju – ne prepoznaju da je to uistinu tijelo i krv Isusa Krista. Dakle, ovo razlučivanje znači vidjeti stvari onakvima kakve one stvarno jesu i percipirati svijet i život onakvim kakav on stvarno jest. Upitajmo se koliko često je Gospodin bio u našoj prisutnosti, a cijelo ovo vrijeme to nismo razaznali, nismo prepoznali tijelo Isusa Krista, nismo shvatili i prepoznali tko je On koji naša srca čini punima i tko je On koji nam daruje život. Zato uočimo sve ono što nas okružuje, dozvolimo suncu da dotakne naša lica, dotaknimo zemlju i drveće i saslušajmo poruku koju nam govore, a govore nam o našem Stvoritelju koji ih je stvorio.

Zamolimo Boga da nam otvori ne samo naše tjelesne oči, nego i oči srca, oči našeg uma i oči duha kako bismo mogli razaznati i prepoznati i imati jedinstvo s Njim. Učimo iz ljubavi prema Bogu i ostanimo i danas uz Isusa preko ovog svetog sakramenta euharistije, i svi zajedno nađimo snagu u Isusovim porukama, neka nas vodi i prosvijetli, neka nas osnaži i otkrije nam što možemo učiniti da Ga proslavimo u svojem svakodnevnom životu.

Don Gabrijel Jukić, (Uganda), homilija za subotu, 22. listopada 2022.

Nema plodova bez darova

U poslanici Efežanima napisano je: On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje. Mnoštvo je to darova za izgradnju u prvom redu za izgradnju sebe zatim za izgradnju kraljevstva nebeskoga. Samo suradnjom s darovima od Boga možemo donositi plodove na kojima se inzistira u današnjem Evanđelju.

Tako je nekako i s nama misionarima, činimo onoliko koliko prepoznajemo i razvijamo svoje darove. Ali činimo i onoliko koliko nas vi podupirete svojim darovima. Plod Božje milosti neka bude naša neobična suradnja i potpomaganje. Naša dobra volja je nedovoljna i uzaludna bez

Božjeg vodstva i suradnje s vama dragi prijatelji misija. Stoga izgradnja misije Adea, koja je meni povjerena, zavisi od milosti Božje i naše suradnje. Siguran sam da će Bog izliti svoju milost i na misijske dobrotvore te tako pomoći izgradnji ove misije, a tako i cijele crkve. Nadam se da će ova moja misijska djelatnost, milošću Božjom i vašom potporom, donijeti obilne plodove tako potrebne ovom narodu i podneblju.

U današnjem Evanđelju piše: Smokva koja ne donosi plodove bit će posjećena. Tri godine Gospodar - Isus, dolazi i obilazi

Smokvu - Izraelski narod, ali ne nalazi ploda. Okopavanje i obrađivanje tla znači da čovjek treba korjenitu promjenu, a ne samo površnu. Čovjek treba obraćenje duše. Bez obraćenja je nemoguće djelovati i bez obraćenja je nemoguće prihvatiti Kristov nauk.

Danas crkva slavi sv. papu Ivana Pavla II. On je rekao: "Bog je ljubav. Na kraju si moramo postaviti pitanje zašto je ljubav prikovana za križ". Izgleda da samo križem svog života možemo dokazati ljubav. Ako smo supatnici ovih patnika ovdje u Africi, dokazujemo svoju ljubav za njih. Upravo takva ljubav donosi velike plodove, upravo takva ljubav je prava ljubav. Sv. papa Ivan Pavao II. kaže da se ljubav dokazuje i pokazuje kroz patnju te veli: "Svaki čovjek u svojoj patnji također može postati studio-nik otkupiteljske Kristove patnje".

Sad vidimo koliko je veliko Božje milosrđe kad nam daje tako veliku nagradu. Da ukoliko pomažemo i patimo s našom braćom u vjeri sudjelujemo u otkupiteljskoj milosti.

SVJETSKI DAN MISIJA

Uvod u misno slavlje

Ova liturgijska godina puna je važnih misijskih obljetnica: 400 godina od ute-meljenja Kongregacije za evangelizaciju naroda, 200 godina od utemeljenja Djela za širenje vjere, 150 godina od rođenja bl. Paola Manne, utemeljitelja Misiske zajednice svećenika, redovnika, redovni-ca i posvećenih laika, i 100 godina kako su Djelo za širenje vjere, Djelo svetog dje-tinjstva i Djelo svetog Petra apostola uz-dignuti na papinsku razinu te time posta-la Papinska misijska djela koja obvezuju cijelu Crkvu.

Molit ćemo u ovoj svetoj misi da te ve-like obljetnice urode još većim misijskim plodovima, da bi svaki član Crkve novim žarom svoje vjere širio misijsku svijest i kraljevstvo Božje. Neka naše molitve upa-le luč vjere u krajevima u kojima se ona gasi i pomognu da radosna vijest stigne i do onih krajeva i ljudi koji još nisu uopće čuli za Isusa Krista. Molimo da otkupitelj-ska Krv Isusa Krista otkupi i spasi sve ljude.

Uz ove molitve u ovu svetu misu uklju-čimo i svoje osobne molitve, svoju obitelj,

cijelu Crkvu i društvenu zajednicu te naše drage pokojnike. Iskreno i skrušeno poka-jimo se za sve svoje grijeha, mane i pro-puste...

Liturgijska čitanja

Prvo čitanje: Sir 35, 12-14.16-18

Čitanje Knjige Sirahove

Gospodin je sudac i ne gleda tko je tko. Nije pristran na štetu siromahovu i sluša molitvu potlačenoga. Ne prezire jauk si-ročeta ni udovice kad izlijeva svoj bol. Tko Boga služi svim srcem svojim, bit će usli-šan, jer njegove se molbe dižu do oblaka. Molitva poniznog prodire kroz oblake i on nema mira dok ona ne dođe do Boga i ne popušta dok ga Svevišnji ne pogleda, pra-vedno ne presudi i pravdu ne uspostavi. Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 34, 2-3.17-19.23

Jadnik vapi i Gospodin ga čuje.

*Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba,
njegova će mi hvala biti svagda na ustima!
Nek se Gospodinom duša moja hvali,
nek čuju ponizni i tek se raduju!*

*Lice se Gospodnje okreće protiv zločinaca
da im spomen zatre na zemlji.*

*Pravednici zazivaju i Gospodin ih čuje,
izbavlja ih iz svih tjeskoba.*

*Blizu je Gospodin onima koji su skršena srca,
a klonule duše spasava.*

*Gospodin izbavlja duše slugu svojih
i neće platiti tko god se njemu utječe.*

Drugo čitanje: 2Tim 4, 6-8.16-18

Čitanje Druge poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju

Predragi: Ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga odlaska. Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao. Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak.

Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se! Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijebio da se po meni potpuno razglaši poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen!

Riječ Gospodnja.

Evangelije: Lk 18, 9-14

Čitanje svetog Evangelija po Luki

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzavaju u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivaju, reče Isus ovu prispodobu: »Dva čovjeka uziđoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carik. Farizej se uspravio ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, neprav-

vednici, preljubnici ili – kao ovaj carik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' A carik, stojeci izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!' Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

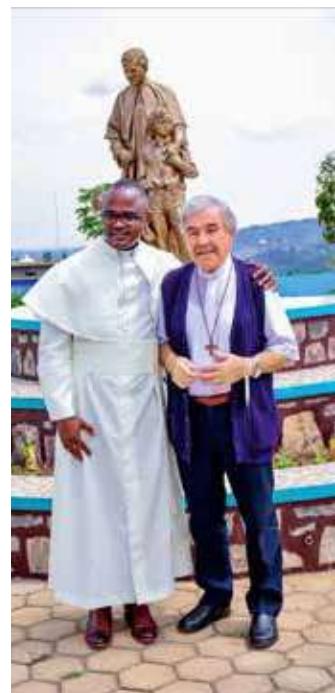
Riječ Gospodnja.

Don Danko Litrić, (Ruanda), homilija za Misiju nedjelju, 23. listopada 2022.

Dragi prijatelji misija i misionara,

Danas je misijska nedjelja – po čitavom svijetu vjernici Katoličke crkve mole za misionare – one koji su napustili svoje i otišli u druge krajeve svijeta - te skupljaju darove za njih i za misijsko djelovanje.

To je zajednički apostolat misionarenja svih koji su kršteni, koji su upoznali Isusa i Evanđelje – širenje Kraljevstva Božjeg. Kao što nam sv. Otar Papa piše, svi kršćani moraju biti misionari, svaki na svoj način čini što može, tamo gdje je. Svi smo ujedinjeni u molitvi i djelovanju – misionari u dalekim zemljama potpomagani s onima koji nastavljaju misiju u svojim krajevima.

Molitva nas povezuje s Isusom i međusobno! Darovi su plod vjere i ljubavi – koji čine da se Riječ oplodi i pretvara u djela ljubavi.

Ovo što vam pišem, to je plod mog iskustva, misionara koji je u Africi od 1981. godine.

Želim zahvaliti svima koji su me pratili molitvama i žrtvama. Bez molitve misionari ne bi mogli ni preživjeti. Ne mogu zaboraviti svega što sam doživio: slušao sam na svoje uši „Ubit ćemo ih!“ – došli su, ali nas nisu ubili, jer je Bog poslao svog anđela da nas spasi. Drugi puta bio je pištolj u oku, nož pod vratom – a pištolj nije opalio, a ni nož nije prorezao – opet čudom!

Svoju propovijed počinjem s riječima iz 2 poslanice sv. Pavla Timoteju. Ne želim se uspoređivati sa velikim misionarom apostolom sv. Pavlom, ali mi se čini da puno od ovog što je on napisao Timoteju o sebi samome, odgovara i za mene.

„Vrijeme je moje smrti blizu! Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao.“ Ne znam točno koliko godina je sv. Pavao imao kad je ovo napisao, ali ja sam evo završio osamdesetu. I još, Bogu hvala, mogu nastaviti kao misionar vršiti svoj lijepi misionarski poziv – još mogu ispovijedati, propovijedati, posjećivati bolesnike... Moram iskreno zahvaliti Bogu, za zdravlje – to je veliki Božji dar. Kad vidim bolesnike kao prikovane u krevetu, ne mogu se ni maknuti bez pomoći drugih – a puno su mlađi od mene. Ne mogu drukčije reći nego: „Bože moj, hvala Ti, ja još mogu hodati, i sve raditi kao svećenik – moram iskoristiti taj Tvoj dar, dar zdravlja...“

Drugo što vam želim reći, dragi prijatelji misija – vaši darovi čine čudesa!

Bez darova misionari ne bi mogli preživjeti ni pomoći siromašnim ljudima da žive kao ljudi. Kad sam stigao u Ruandu,

brzo me je uhvatila malarija, i dobio sam razne trbušne bolesti – moja braća i prijatelji slali su mi lijekove, vitamine... To je bio spas za mene i za meni povjerenje vjernike. Puno ih je koji su mi rekli: „Ti si mi spasio život, ti si mi spasio dijete...“ Da ste samo mogli čuti mnoge gladne, dječcu, starce i bolesne kako zahvaljuju i blagoslivljaju kad sam ih mogao nahraniti: „Hvala oče, sit sam, Bog te blagoslovio!“ To je zahvala i hvala vama koji ste nam slali svoje darove.

Bez darova dobrih ljudi ne bih ja mogao pomoći tisuće djece i mladih da završe školovanje. Neki su od njih postali svećenici, časne sestre, redovnici. Toliki su završili razne zanate da mogu raditi i zarađivati za sebe i za svoje. Svugdje gdje prođem, susrećem ih, zahvaljuju mi za to što sada jesu, da su sretni! To su opet plodovi vaših darova.

Bez darova ne bih mogao sagraditi siromasima kućicu, dati im kozu ili kravu. To sam radio u svim misijama gdje sam bio, ima ih jako puno, nisam brojio niti pisao, ne znam broja. Ali, ovdje, gdje sam po drugi put došao, jako puno ih je koje susrećem na putu prema crkvi, u posjećivanju bolesnika, koji mi kažu: „Ti si meni dao kozu, kravu, sagradio kućicu, pomogao mi ići u školu“

Bez vaših darova ne bismo mogli sagraditi škole, crkve, bolnice. Ne bih se hvalio, nego hvalim sve vas, koji ste mi pomogli sagraditi najljepšu crkvu u glavnom gradu Kigali, crkvu Marije Pomoćnice! To je bila peta velika crkva koju sam uz vašu pomoć uspio sagraditi, ne računajući kapelice.

Oni koji su imali sreću da su mi došli u posjet, mogli bi posvjedočiti što su vidjeli.

Ja sam sada star i slab, ali uz mlade koje smo odgajali, vidim da još mogu nešto učiniti za naviještanje Radosne Vjesti riječu i djelom. Ne mogu osobno izvoditi

projekte gradnja, ne mogu osobno nahrnjivati gladne - kao ni vi izdaleka - ali održavanjem kontakata sa mnogim dobrovormima, pisanjem i izvještajima pomazem subraći da nastavljaju što smo mi započeli, da još usavršavaju. Molim Boga za njih, da mogu nastaviti naše misionarenje. Svakako, računamo na vas, na vaše molitve i na vaše darove – jer su im potrebnii!

Završavam ovaj moj mali izvještaj o mom misijskom djelovanju u ovih četrdeset i jednoj godini. Svjestan sam da nisam svetac, niti dobar misionar, kako bi netko mogao pomisliti nakon svega ovo-ga što sam napisao, „jer je Gospod sudac“. Mogao sam još puno više učiniti da sam više molio, da sam ljubio kako nam je Isus zapovjedio: „Ljubite kao što sam vas ja ljubio!“ Zato zajedno sa carinikom molim: „Bože, smiluj se meni grešniku!“

Molitva vjernika

Braćo i sestre, isповједili smo svoju vjeru, a sada, nadahnuti Duhom Svetim, izrecimo svoje molitve Ocu Nebeskomu da ih usliši po zagovoru Blažene Djevice Marije i svih svetih zaštitnika misija.

Recimo zajedno: *Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!*

Hvala ti, Gospodine, što smo članovi jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve, zato...

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

Obdario si svoju Crkvu papom, biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama.

Udjeli, Gospodine, cijeloj Crkvi novih duhovnih zvanja, da šire tvoju radosnu vijest i kraljevstvo Božje!

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

U svakodnevnoj trci za određenim standardom života mnogi su se krštenici izgubili, razočarali i pali u malodušje. Neka ih naša molitva vrati u tvoj očinski zagrljav i krilo Crkve, molimo te!

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

Stratezi ovog svijeta stvaraju mentalitet u čijem je središtu nadmoć, dobit, profit i uživanje. Neka im naše molitve pomognu shvatiti da je najisplativija strategija ljubavi Isusa Krista, molimo te!

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

Prva je zadaća svih članova Crkve širenje radosne vijesti do svakog stvorenja, na svakom dijelu kugle zemaljske. Neka ove zajedničke molitve ojačaju našu vjeru i misijsku svijest, da bismo bili autentični vjernici i navjestitelji Božje riječi i njegova kraljevstva, molimo te!

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

Po zagovoru utemeljiteljice Djela za širenje vjere, nove blaženice Pauline Jari-cot, podari Crkvi novih hrabrih i odvažnih misijskih zvanja, koja će primjerom života i Božjom milošću prigliti vjeru u Isusa Krista, molimo te!

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

Od samih početaka Crkva je bila mučenička. Svake godine 20 – 40 misionara podnese mučeničku smrt. Neka njihova mučenička krv bude zalog novih misijskih zvanja i novih krštenika, a svim pokojnim misionarima, prijateljima misija i svim vjernicima udijeli život vječni, molimo te!

Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo!

Usliši, Oče Nebeski, ove molitve i sve one koje smo ti donijeli na ovu svetu misu. Neka se po svima nama i našim misionarima širi miomiris Božje ljubavi, po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

KLANJANJE PRED PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM NADAHNUTO DJELIMA I RIJEĆIMA BL. PAULINE JARICOT

(**Pjesma** *Skriven u bijeloj hostiji* – 1., 2. i 3. kitica)

1. POSVJEĆIVANJE ISUSOVE PRISUTNOSTI U OLTARSKOM SAKRAMENTU, IZRICAJNE MOLITVENE NAKANE

Ti si tu, Isuse, u ovom kruhu cijelim svojim božanstvom i čovještvo. Ti si tu u ovom sakramantu svojega potpunog predanja za nas i nama. Zahvaljujemo ti na tvojoj prisutnosti i ljubavi. Zahvaljujemo ti što tvoja ljubav želi dotaknuti naša srca, što nas želi zapaliti da bismo gorjeli poput Pauline Jaricot za tebe i duše.

Ti si pitao, Isuse, hoćeš li, kada ponovo dođeš, naći vjere na zemlji. Do danas snažno odjekuje to tvoje pitanje. Čini nam se da smo slabi, neznatni i da sami ne možemo učiniti ništa za obnovu i širenje vjere. Ali ti pokazuješ da samo jedna djevojka može u tvojim rukama biti šibica koja pali oganj milosrđa i ljubavi diljem svijeta, koji se ne gasi već dvjesto godina. Ti na njezinu primjeru pokazuješ da nas želiš upotrijebiti, svakoga na onom mjestu gdje živi i radi. Ti nam po njezinu dje-lovanju pokazuješ ljestvu i snagu zajednice svojih vjernika, svoje Crkve. Želimo moliti riječima Pauline Jaricot da bismo, poput nje, gorjeli istinskim žarom vjere i ljubavi za izgradnju tvojeg kraljevstva, da bismo bili kršćani u pravom smislu riječi, a to znači misionari.

(*Dulja stanka.*)

(**Pjesma** *Oče naš dobri* – 5. i 6. kitica)

2. KAJANJE

Tu smo pred tobom, Isuse, ali sputani svojim slabostima i grijesima. Oprosti nam.

(*Kraća stanka.*)

Mudrošću koja od tebe dolazi Pauline je otkrila neprijatelja koji blokira naš odnos s tobom. Ona kaže:

„Zbog našeg ponosa, da, zbog našeg ponosa molitve ostaju neuslišane. Vrhunski farizej ne dobiva ništa, dok se skromni carinik vraća opravdan.“

„Ljudi su postali toliko ponosni da poniženje križa, koje je izraz beskrajne ljubavi Isusa Krista, ostavlja vrlo malen utisak na njihova srca...“

Potiće nas stoga da molimo za poniznost:

„Molimo za poniznost, odnosno molimo za osjećaj istine – našeg ništavila, naših grijeha i naših uvrjeda. (...) Bog je istina i kad smo u istini, on nam upravlja svoje srce – glas siromaha i nemoćnika koji vase za milosrđem za sebe i svoju braću ne ostaje bez uslišanja.“

Sa sedamnaest godina Pauline uviđa zamke taštine i to ju dovodi do obraćenja.

(*Kraća stanka.*)

Gospodine, odričemo se ponosa, oholosti, taštine, zaokupljenosti samima sobom. Oprosti nam.

Gospodine, blaga i ponizna srca, učini srca naša po Srcu svome.

Gospodine, izbavi nas od zla, usadi nam odbojnost prema onome što je suprotno tvojim vrlinama.

Gospodine, pomozi nam da se ne prestanemo boriti da bismo hodali tvojim stopama.

Pauline prepoznaje da je i ona, put nas, često svoju volju stavljala ispred „**tvoje svete i dobre volje**“. Zajedno s njom i mi molimo, oprosti nam. Daj da s tobom možemo reći Ocu: „Ne moja volja, nego tvoja neka bude!“

(*Dulja stanka.*)

(**Pjesma Klanjam ti se smjerno – 1., 4. i 5. kitica**)

3. POKLONSTVO

Pauline živi od euharistije, tog izvora i vrhunca kršćanskog života. Ona po euharistiji ulazi u tajnu Božje ljubavi. Za nju je temeljna svrha Djela za širenje vjere obznaniti cijelomu svijetu Boga koji nas ljubi, Boga koji je objavljen u Isusu Kristu, „**na kojega se ne može gledati, a da se čovjekovo srce ne zagrije, oživi i proizvede neke plodove spasenja**“.

„**Neka stoga**“, kako kaže Pauline, „**naša osjetila osvoje naša srca, a naše srce zauzvrat osvoji beskrajna ljubav Isusa Krista! Bez toga nam je nemoguće razumjeti otajstvo raspetog Boga: njegova poniženja, njegove rane, njegovu trnovu krunu, njegov križ, njego-**

govo potpuno predanje u božanskoj euharistiji. Upravo zato taj velikodušni Bog u ovim posljednjim vremenima pokazuje da je i on bio pobijeden, da bi osvojio naša srca, unatoč našim protivljenjima. On želi da njegovo Srce bude izloženo našemu štovanju, da bi svojom nježnošću probudio naše suosjećanje umjesto ravnodušnosti i da bi našu nezahvalnost nadvladao sjećanjem na njegovu dobrotu.“

(*Kraća stanka.*)

Gospodine, ostat ćemo pred tobom, pred tvojim ranjenim Srcem u Oltarskom Sakramentu, zagledani u tvoju ljubav, koja se za nas predaje do kraja.

Dopustit ćemo Paulininim riječima da nas uvedu u tu tajnu i tvojoj ljubavi da obuzme naša srca.

(*Kraća stanka.*)

„**Preslatko Srce Isusovo, ti si podrijetlo božanske euharistije, remek-djelo beskrajne ljubavi. Ovim sakramenton pronašao si način da sjediniš čovjeka sa sobom, na jedan vrlo intiman način. Tvoje Srce postaje početak našega duhovnog života, kao što je naše srce početak našega materijalnog života.**“

(*Kraća stanka.*)

„Kakvom neizmjernom ljubavlju si nas ljubio! Ne zadovoljavajući se time što si uspostavio božansku euharistiju, da bi Tijelo i Krv beskrajne žrtve mogli postati duhovna hrana naše duše i zalog našega slavnog uskrsnuća, htio si također da se ovjekovjeći sjećanje na sve zasluge tvojeg života i smrti.“

(Kraća stanka.)

„Isuse, ti si za našu dušu poput soli koja svemu daje okus i čuva od kvarenja. Božanska euharistijo, ti čuvaš našu volju od iskvarenosti grijeha, čuvaš nas za vječni život. Primaš me svakodnevno za svoj stol kao kćer, dopuštaš mi da zamijenim svoju slabost za tvoju snagu, svoju malenost za tvoju veličinu, svoj bijes za tvoju slatkoću, svoju iskvarenost za tvoju svetost, svoje ništavilo za tvoje božanstvo, svoje ludilo, svoju tamu, svoje neznanje za tvoju mudrost, tvoje svjetlo, tvoju istinu. Mogu se, ako želim, zato što mi ti to dopuštaš, izgubiti u tebi i primiti te u sebe umjesto sebe same.“

(Kraća stanka.)

„Isuse, moja je nada u tebi! Moje je jedino blago tvoj križ! Moj je udio izvrstan, a moje je nasljeđstvo vrlo dragocjeno! Blagoslovljat će te, Gospodine, u svako doba i tvoja će hvala biti neprestano na mojim usnama. Neka se u svemu ispunji vrlo pravedna i presveta tvoja volja.“

(Kraća stanka.)

„Odsad ćeš mi ti, Isuse, biti sve! Ti ćeš biti moja ljubav!“

(Dulja stanka.)

4. MOLITVA ZA OTKRIVANJE POSLANJA U CRKVI RASPOLOŽIVOST

„Bezgranična želja da volim“, kaže Pauline, „proždiruća žeđ da posjedujem svojeg Boga, natjerala me da djelujem za njegovu slavu. Osjećala sam da je on onaj koji je opijao moju dušu ovom preplavljujućom nježnosti, stalno me zapitkivao... Ipak, neprestano me pratio unutarnji predosjećaj koji me uvje-

ravao: Bog te želi upotrijebiti za svoju slavu! Predodređeno ti je da ostvariš njegove (zasada) skrivene planove.“

(Kraća stanka.)

Spasiteljeva milost u njoj izvodi mističnu velikodušnost, kako kaže papa Pavao VI., i ospozobljuje ju za izvođenje hrabrih i konkretnih poteza. Prvo okuplja djevojke radnice da bi davale zadovoljštinu za uvrede nanesene Srcu Isusovu, zatim organizira skupine od deset osoba da mole i svaki tjedan daju novčić za misije te preuzmu obvezu da nađu još deset osoba. Organizira i skupine od petnaest osoba, koje molići pojedina otajstva Krunice postaju „živa Krunica“. Ona osjeća bilo Crkve, njezinu potrebu da poveže cijeli Božji narod.

Paulinino ostvarivanje poziva pokazuje nam da svaki krštenik ima poslanje u Crkvi, a ne samo zaređene osobe, da Gospodin računa s nama. Božja ljubav nas potiče na djelovanje. Bog nas želi upotrijebiti u svojem naumu spasenja za sve ljudе. Otvorimo se njegovim planovima. Ne mojmo se zatvoriti u svoju ravnodušnost i samodostatnost.

(Kraća stanka.)

Gospodine, što želiš učiniti sa mnom?

(Kraća stanka.)

Bog nas želi upotrijebiti. Dopustimo mu da nas oblikuje.

„.... žito mora proći dugu pripremu i velik rad da bi bilo prikladno za žrtvu na našim oltarima; ali nije u stanju, unatoč takvoj pripremi, postati tijelo Isusa Krista bez čuda koje ga uništava i zamjenjuje Spasiteljem... Isto tako i ja moram proći dugu pripremu, velik rad, da postanem živi kruh ugoden Gospo-

dinu; ali sva moja priprema nije ništa sama po sebi: mač Isusa Krista morat će me uništiti da zauzme moje mjesto, da bih mogla ostvariti njegove nakane.”

(Kraća stanka.)

Pouzdajmo se u Isusa, a ne u sebe.

„Pa, budući da s razlogom mislimo da smo vrlo bijedna bića, promotrimo za usporedbu malene mrave. Pokušajmo biti skromni i maleni poput njih, do nogu kralja neba i zemlje. Po mojem mišljenju, najodličniji čin je štovanje našeg Stvoritelja i potpuno podvrgavanje njegovoj svetoj volji. Reći ćemo mu: ‘Gospodine, da bi očitovao slavu svojeg milosrđa, udostoji se s vrha neba, na kojem prebivaš, pogledati ove malene, intelligentne mrave, koje je stvorila tvoja svemoć! Uzmi ih u ruke i svojim ih životvornim dahom nadahni novim životom.’ A onda, Gospodine moj, ako im nakon toga kažeš: ‘Mali mravi, premjestite ovu planinu’, više ne ćemo reći da je to nemoguće – jer znamo da ti, Gospodine, ne možeš narediti nešto što nije moguće. Stoga moramo vjerovati da ćeš ti učiniti ono što mi ne možemo.”

(Kraća stanka.)

S Kristom je svaki učenik pozvan ponuditi svoj život za spasenje svijeta. Nije to lak put i to je iskusila Pauline, no ona je znala da je to onaj dragulj zbog kojega se isplati sve prodati, potpuno zaboraviti sebe, sve drugo izgubiti.

„Nije mi važno, o svemoguća i premila voljo Spasiteljeva, što su mi oduzeta zemaljska dobra, ugled, čast, zdravlje i život, što si me srušio u bunar najdubljeg ponora i u poniženje! Nije važno

... ako u ovom ponoru mogu pronaći skrivenu vatru tvoje nebeske ljubavi... Tisuću puta ću biti sretnija umirući za tebe i za svoju braću: zato sam rođena i moj je zadatak dovršen! Isuse, svećenice i žrtvo! Živa hostijo! Žrtvo i svećenice, sjedinjujem žrtvu svojeg života sa žrtvom križa, prolijevanje svoje krvi s prolijevanjem tvoje Krvi.”

(Kraća stanka.)

Isuse, pomozi nam predati ti se poput Pauline Jaricot, da bismo bili oruđe u tvojim rukama za širenja tvojeg kraljevstva.

(Pjesma Odzivam se Isuse)

(Dulja stanka.)

5. MOLITVA ZA BLIŽNJE

Na kraju prisopodobe o milosrdnom Samarijancu Isus je rekao: „Idi pa i ti čini tako.“ Pauline je razumjela te riječi i tako nastojala živjeti nakon obraćenja, do kraja života. Tko je naš bližnji? Za Pauline je to bila svaka osoba koja je trebala pomoći. Ona je vidjela siromahe oko sebe, one koje nemaju hranu, odjeću, izrabljivane radnike koji ne dobivaju plaću, radnice koje su u opasnosti upasti u nemoral, siromašnu djecu, ljudе koji zbog društvenog uređenja gube svoju vjeru, one koji ne poznaju Krista, misionare koji šire vjeru u daleke krajeve i njihove potrebe i poteškoće. Za nju su bližnji bili svi oko nje, ali i oni u dalekim misijama. Ona je imala srce katoličko, univerzalno. Gospodine, daj i nama takvo srce!

(Kraća stanka.)

Za sve njih Pauline je prvo molila, a na taj čin pozivala je i druge, jer je bila uvjerenja da je „**molitva snažan motor koji daje snagu u cijelom svijetu; traži u srcu samog Boga na prijestolju nje-gove svemoći milosti života i spasenje za sve**“. „Molitva je kraljevstvo Božje u nama; proteže se na svakoga, na nebu, na zemlji, u čistilištu; okiva demone; pobjeđuje u Božjoj pravdi koja joj ne može uskratiti čuda svog milosrđa.“

(Kraća stanka.)

Molimo s Pauline:

„Oče naš ... neka se moje srce i srca svih ljudi, toliko dugo buntovnih, tako dugo tebi tuđih, predaju, približe se, osvojeni golemom ljubavlju koju nam tvoj Sin pokazuje u svojem utjelovljenju.“

(Kraća stanka.)

„Gospodine, tvoja pobjeda naše je vlastito nasljedstvo. (...) Dođi i posjeti svoju zarobljenu djecu – pogledaj na opustošenu zemlju, zavedene ljudе, zaražene kugom lažnih doktrina, na-raštaje koje nosi bujica loših primjera ... svoje prijatelje, svoju obeshrabrenu djecu, zemlju prekrivenu sjenama smrti. O božansko svjetlo! Podigni ovaj kamen koji kao da drži u zatočeništvu i u grobu grijeha većinu svojih jadnih stvorenja. (...) Pogledaj na svaku dušu koju si osvojio svojom smrću i osloboди ju svojim uskrsnućem.

Da, o moj Bože, otajstvo tvojeg uskrsnuća jednako je snažno, puno milosti, snage i zasluga kao u trenutku kad se ispunilo. Neka, stoga, bude djelotvorno i u našem nesretnom stoljeću, da bi se u svim krajevima svijeta osjetio učinak tvojega slavnog uskrsnuća. Zaboravi naše grijeha i naše prijestupe. Oslobodi nas svih lanaca, obnovi svijet i zauvijek nadvladaj Sotonino carstvo.“

(Kraća stanka.)

„Gospodine, donesi svoju moć i slavu tako da grešnici konačno padnu pred tvoje noge i prepoznaju te za svoje spasenje, svoju sreću i svoj život.

Neka srca koja te ne poznaju počnu blagoslivljati tvoje ime, neka se carstvo Zloga smanji, neka se broj nesretnika koji svaki dan silaze u pakao smanji, a broj izabranih poveća.“

(Dulja stanka.)

6. MOLITVA ZA ODVAŽNOST DJELOVANJA – UDOVIČIN NOVČIĆ, DATI SAV SVOJ ŽITAK

Paulinin brat Philéas, svećenik, njezin suradnik u Djelu širenja vjere pisao joj je: „Isus Krist je gol i trpi glad u čitavom svojem tijelu, a ja bih trebao zadržati luksuzni komad namještaja koji bi mi uvek bio beskoristan?“ Je li i naše srce tako osjetljivo?

Pauline razdaje svu svoju imovinu, prisi novac za potrebite, organizira ljudе da bi darovali novčić, informira ih o stanju u misijama, poučava u vjeri i molitvi, potiče, hrabri – daje se potpuno. Ljubav treba biti vidljiva, konkretna. Pauline traži način da novac bude dobro upotrijebљen. A kako mi trošimo svoj novac, svoje imanje? Možemo li odvojiti novčić, jedan novčić tjedno? Znamo li se uopće danas odreći se čega?

Pauline daje sve i ostaje bez ičega, oplačkana i prevarena biva siromah i projak materijalnih dobara, ali u isto vrijeme postaje neizmjerno bogata duhovnim dobrima i Božjom ljubavlju, koja ima snagu svima oprostiti.

(Kraća stanka.)

Pomozi nam, Gospodine, iskoraknuti iz naše sigurnosti i pouzdati se u tebe.

Pomozi nam, Gospodine, darovati molitvu, vrijeme, osmijeh, novčić, srce onima kojima je to potrebno, tebi u njima i tebe njima.

Ispuni nas, Gospodine, svojim Svetim Duhom i učini nas svjedocima tvoje ljubavi našoj braći i sestrama.

Gospodine, mnogi i iz naše zemlje u dalekim misijama nastoje širiti vjeru. Daj da ih ne zaboravimo u molitvama i bratskoj potpori.

(*Dulja stanka.*)

(**Pjesma** *Od sva se četiri vjetra – 1. kitica*)

7. ZAHVALA ZA PAULININ ŽIVOT, ZA ZAPALJEN PLAMEN U NAŠIM ŽIVOTIMA

Jesmo li svjesni kolika je snaga u našem zajedništvu, u zajedništvu vjernika u Crkvi? Jedno smo tijelo mi mnogi. U djelovanju Pauline Jaricot to se tako snažno očituje. Tisuće i tisuće povezanih, umreženih ljudi diljem svijeta gorjeli su i gore vatrom Kristove ljubavi u ostvarenju spasenja za cijelo čovječanstvo. O tom iskustvu vjernika povezanih u molitvi žive Krunice Pauline svjedoči:

„Kakva je sreća sjediniti se s tako dobrim dušama! Kako je lijepo to milosrđe koje od mnoštva ljudi svih dobi, svih stanja i iz svake zemlje čini jednu obitelj, kojoj je Marija majka, tijelo kojemu je Marija glava, a Gospodin naš Isus Krist srce. Kakva je to Marijina vojska! Neka se vjera suprotstavi zlatu, brojnosti, moći vojske jakih ljudi koje je pakao okupio pod svojim stijegom da uništi vjeru.“

(Kraća stanka.)

Gospodine, pomozi nam vidjeti tu snagu našega bratskog zajedništva i potakni nas da se povežemo molitvom i djelima milosrđa.

(Kraća stanka.)

Hvala ti, Gospodine, što si nam i na primjeru života i djelovanja Pauline Jaricot pokazao da želiš upotrijebiti svakog vjernika u svojem naumu spasenja.

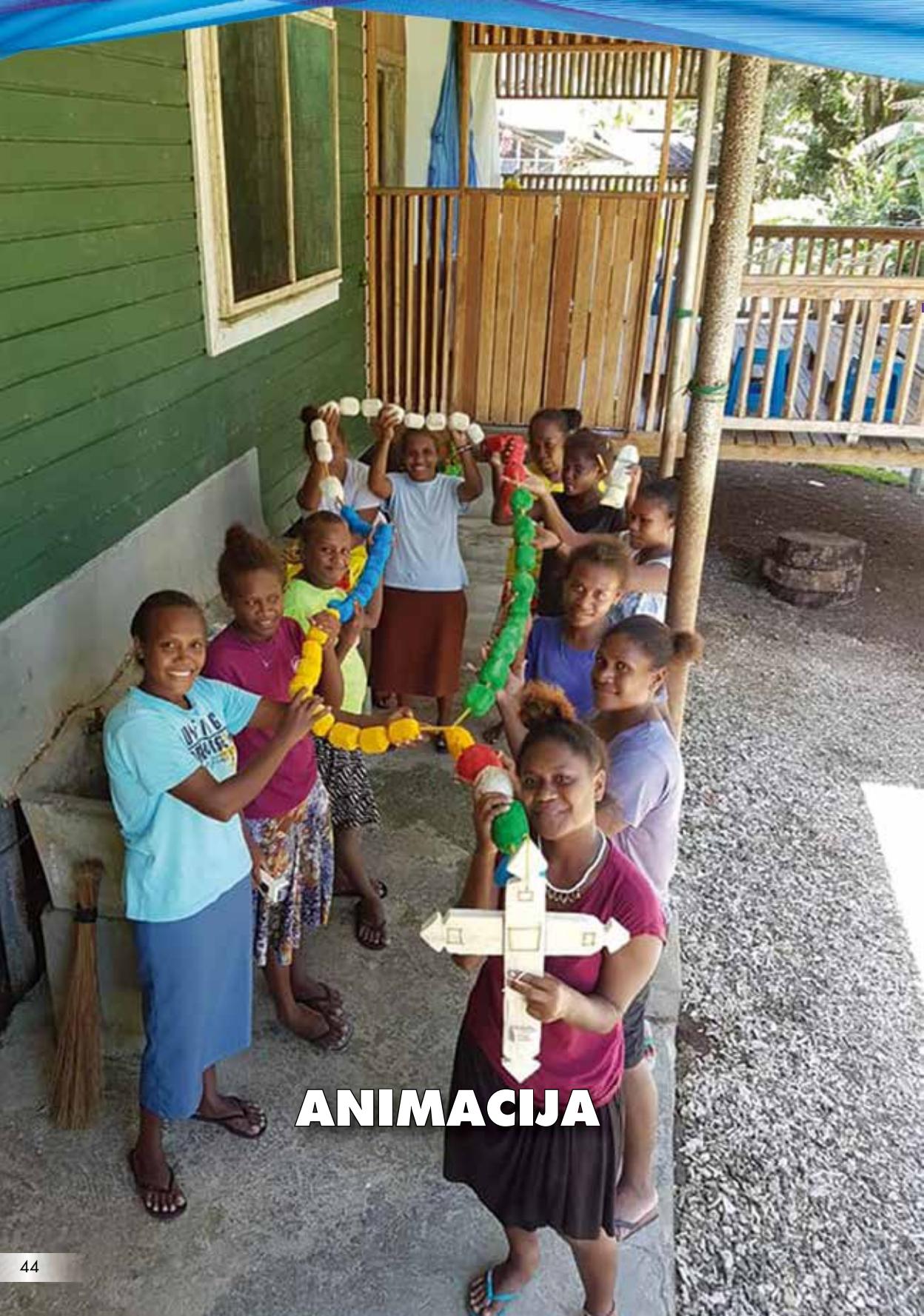
Hvala ti za tu odvažnu djevojku, velikodušna srca, otvorenu tvojoj ljubavi, majku misija, ženu koja je nastojala živjeti kao kvasac koji povezuje katolički apostolat, ženu koja je podupirala rad različitih katoličkih udruga i organizacija, utemeljiteljicu solidarnosti prema radnicima, učenicu i misionarku, siromašnu Mariju.

Hvala ti, Gospodine, što si plamenom njezine šibice zapalio i naša srca da bismo postali dio njezine desetorke i petnaestorke i poticali druge da nam se pridruže u izgradnji civilizacije utemeljene na tvojoj ljubavi.

(Pohrana Presvetog Sakramenta: **pjesma Divno dakle i Blagoslovjen budi Bog**)

(Za kraj **pjesma Veselo braćo kliknimo**)

Pripremile bosonoge karmelićanke iz Sarajeva

ANIMACIJA

KATEHEZA ZA VJEROUČENIKE NIŽIH RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE

Mali misionari – Isusovi svjedoci

Vjeroučiteljica: Jolida Klarić,
Zadarska nadbiskupija

Odgajno-obrazovni ishodi:

- učenici se upoznaju s pojmovima *svjedok, misionar, misije*, vezanima uz Misiju sku nedjelju
- učenici upoznaju Kristovu poruku danu učenicima o važnosti svjedočenja
- učenici povezuju svjedočenje i misijsko djelovanje
- učenici otkrivaju svoje mogućnosti svjedočenja i misijskog poslanja u svakodnevnom životu, u školi, župi...
- učenici razvijaju osjećaj empatije prema ljudima u potrebi, posebno prema svojim vršnjacima, misionarima...

Oblici rada:

- frontalni, individualni

Metode:

- metoda promatranja, metoda slušanja, metoda razgovora, metoda čitanja i rada na tekstu, metoda usmenog izlaganja, metoda pisanja, stvaralačko izražavanje

Sredstva i pomagala:

- *Biblija*, pribor za pisanje i crtanje, papir A4, ljepilo, računalo, projektor

Metodički pristup:

- kombinirani (predavački, interpretacijsko-analitički s elementima stvaralačkoga)

TIJEK SUSRETA

Molitveni početak

*Anđele mili čuvaru moj,
danas i uvijek uz mene stoj.
Ruku mi pruži, vodi me ti,
ti me od zala očuvaj svih!*

Motivacija

Djeca promatraju fotografije (*Isus, crkva, papa, svećenik – misionar, škola, škola u Africi, palme*). Fotografije mogu biti pričvršćene na ploču ili se mogu projicirati. Razgovorom uz poticajna pitanja, na temelju fotografija, uvodimo učenike u temu. Potičemo ih na razmišljanje da sva djeca na svijetu nisu još upoznala Isusa i naučila moliti te da nemaju dovoljno hrane i mogućnost školovanja. Usporedimo škole...

Najava

Bog je sve stvorio (Zemlju i ljudе). Nama se objavio u svojem sinu Isusu Kristu, koji je prvi Božji svjedok. Isus Krist je uskrsnuo. Njegovi su učenici svjedoci uskrsnuća jer im se ukazivao. On sam prije odlaska Ocu daje im zadatak da budu njegovi svjedoci i svjedoče po cijelom svijetu o njegovu životu, muci i uskrsnuću.

Hajdemo se upoznati s biblijskim tekstom koji govori o tome!

Obrada

Čitanje biblijskog teksta

On im odgovori: „Nije vaše znati vremena i zgode koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Dj 1, 7 – 8)

Emotivna stanka

Izražavanje prvih dojmova

Koja riječ je najviše odjeknula u vama?

Analiza teksta i razgovor

Što Isus govori učenicima, što će primiti, koju snagu? Tko je Duh Sveti? Kojim simbolima ga najčešće prikazujemo? (Pokažati fotografiju Duha Svetoga.) Kako će primiti Duha Svetoga? Što će tada postati? Gdje će sve svjedočiti? (Možemo koristiti sliku na kojoj Isus grli svijet.) Što znači svjedočiti? (Pojasniti na temelju primjera bliska djeci.)

SVJEDOK – osoba koja je nešto vidjela i čula te to potvrđuje.

Možemo li mi biti Isusovi svjedoci? Je li i nama Isus dao taj zadatak? Jesmo li i mi Isusovi učenici? Kad smo to postali? Kako mi sve možemo biti svjedoci? (Npr., naviještamo radosnu vijest, idemo na svetu misu, molimo, činimo dobra djela, brinemo se za bolesne, nemoćne, gladne...)

Isus šalje učenike, a tako i nas da idemo po svijetu i budemo njegovi svjedoci. Pojašnjavamo pojmove vezane uza Svjetski dan misija:

MISIJE – poslanje.

MISIONAR – osoba koja je poslana navijestati radosnu vijest narodima koji ju nisu upoznali.

Danas se naša Crkva posebno brine za misije.

SVJETSKI DAN MISIJA – predzadnja nedjelja u listopadu, posvećena misijama.

PAPINSKA MISIJSKA DJELA – crkvena organizacija koja se brine o misijama.

Sinteza

a) Učenici utvrđuju pojmove pronađene ponuđene riječi u osmosmjeru. (U prilogu ili na <https://wordsearchlabs.com/view/263458>)

Ili:

b) Ponudimo već napisane ključne rečenice izrezane kao porukice na papirima u boji. Svaki učenik izvuče jednu rečenicu i zalijepi ju u svoju bilježnicu. Nakon što su zalijepili rečenicu, možemo ih pročitati i kratko o njima porazgovarati.

„I bit će te mi svjedoci.“ (Dj 1, 8)

Tko je svjedok? Koga sve možemo nazvati svjedokom? Jeste li vi kada bili svjedoci? Kad smo Isusovi svjedoci?

„Sve do kraja zemlje.“ (Dj 1, 8)

Što mislite postoji li uopće kraj zemlje? Što mislite, na što Isus misli kada kaže da će učenici svjedočiti do kraja zemlje?

„Primit će te snagu Duha Svetoga koji će sići na vas.“ (Dj 1, 8)

Tko je Duh Sveti? Kojim simbolima se najčešće prikazuje?

Misionari su ljudi koji nose radosnu vijest narodima koji ju još nisu upoznali.

Danas smo saznali tko su misionari. Ponovimo tko su misionari. Čime se oni bave?

Svjetski dan misija slavi se svake godine predzadnje nedjelje u listopadu.

Komu je posvećena Misija nedjelja?

Papinska misija djela (PMD) su ustanova Katoličke crkve.

Tko je papa? Čiji je papa nasljednik? O kome se brinu Papinska misija djela?

"I bit će te mi svjedoci"

"Sve do kraja zemlje."

"Primit će te snagu Duha Svetoga koji će sići na vas."

"Misionari su ljudi koji nose radosnu vijest narodima koji ju još nisu upoznali."

"Svjetski dan misija slavi se svake godine predzadnje nedjelje u listopadu."

"Papinska misija djela (PMD) su ustanova Katoličke crkve."

Maja misionarka

„Majo, stalno visiš na tom mobitelu! Mogla bi biti malo korisna.“ O neeee, opet mama prigovara! Kolutam očima. Pa uopće nisam stalno na mobitelu, OK, nekoliko sati dnevno. Pa kada moram razgovarati s prijateljicama, pa malo igrati igrice, slušati glazbu... Mislim, ono, moram biti u tijeku. Odzvanja mi u ušima mamina rečenica „mogla bi biti malo korisna“. Pa korisno korištim mobitel! Ne bih mogla zamisliti život bez njega. To je meni najvrjednija stvar u životu. Moje razmišljanje prekine baka: „Majo, želiš li sa mnom poći u crkvu? U goste nam dolazi misionar!“ Crkva? Misionar? Nikad čula. Tko je misionar uopće? Opet kolutam očima jer nije baš neka zanimljiva ponuda. Ali bar ću se riješiti nakratko mamina prigovaranja i biti „korisna“. Mama voli kada idem s bakom u crkvu. Neko vrijeme bit ću mirna sa svojim mobitelom jer sam „bila korisna“.

Ušli smo u crkvu. Iznenadila sam se koliko ima ljudi. Pogledam prema oltaru i vidim čovjeka u smeđoj haljini i duge sijede brade. Pitam baku tko je to. Ona šapne da je to fra Ilija Barišić, misionar i da pozorno slušam. Fra Ilija je govorio o načinu života ljudi u Kongu. Ljudi žive bez osnovnih uvjeta za život, u drvenim kućicama bez vode i struje. Nemaju što jesti. Djeca se ne mogu školovati. Pomislim: „Joooj, blaaaago njima! da bar ja ne moram u školu!“ Nakon toga smo gledali film. Ajme, prestrašno! Kako izgledaju njihove kuće! A tek hrana koju jedu! I škole! Sjetim se svoje škole i toplih, šarenih učionica. Ručka danas, koji mi se nije svidio. Zavrnila sam se. Fra Ilija je još rekao što sve rade misionari i kako pomažu ljudima. Oni grade vrtiće, škole, bolnice, crkve. Brinu se o hrani i obročima.

Aktualizacija

Iako mi ne možemo putovati u daleke zemlje i biti Isusovi svjedoci, ipak možemo biti misionari. Kako? Poslušajmo priču jedne djevojčice.

Nekima je taj obrok jedini obrok u danu. I još puno toga. Misionari su pravi Kristovi svjedoci.

Na povratku baka mi je sve objasnila o misionarima. Došavši kući, otišla sam u svoju prostranu i udobnu sobu. Malo me pekla savjest. Zbog mobitela. Neka djeca ni ne znaju da to postoji. A vidjela sam im radosna i nasmijana lica. Odlučila sam da želim pomoći, želim biti mala misionarka. Odreći će se nekih svojih stvari i poslati ih toj djeci. Spremila sam nešto odjeće, tenisice, malu lopticu, lutku, novu pernicu s omiljenim crtanim likom (koristit će staru), gumene bombone i pismo (jer ne mogu poslati snapchat):

Draga nepoznata djevojčice!

Zovem se Maja. Idem u treći razred osnovne škole. Moja škola je velika i lijepo uređena. Ove godine primit će prvi put sakrament svete pričesti, malu bijelu hostiju, Tijelo Kristovo. U crkvi sam slušala jednog misionara, koji nam je ispričao kako vi živite. Shvatila sam da i ja mogu biti misionarka iako sam još dijete. Zato sam odlučila tebi darovati neke svoje stvari. Nadam se da će ti biti od koristi. Voljela bih da i ti meni pošalješ pismo, da se bolje upoznamo i da postanemo prave prijateljice. Želim ti puno sreće u životu i neka te čuva dragi Bog!

Maja

Svoj paket odnijela sam mami i baki. Bile su iznenađene i oduševljene. Baka je rekla da će to poslati Papinskim misijskim djelima. Oni će to lijepo poslati komu je najpotrebnije. Danas sam puno toga novoga naučila i shvatila. I to sve bez mobitela!

Razgovor o tekstu

Kako se zove djevojčica iz ove priče?

Kamo odlazi s bakom? Kojim povodom, tko je došao u župu?

O čemu je govorio misionar fra Ilija?

Što je Maja napravila po povratku kući? Što je priložila u paketić? Kako je postala mala misionarka?

I ti možeš biti mali misionar. Kako?

Razmisli kako možeš biti misionar/misionarka? Kako možeš pomoći misionarima? Što možeš učiniti za Misijsku nedjelju? Koju poruku bi poslao/la misionarima i svojim vršnjacima u dalekim zemljama?

Završni rad

Na papiru (A4) nacrtajte palmu ili više palma. Oko palma napišite u obliku natuknica odgovore na postavljena pitanja. Obojite palme.

Kada crteži budu gotovi, izložimo ih na pano pod naslovom *Tamo gdje palme cvatu*.

Dok učenici rade može se pustiti pjesma *Tamo gdje plame cvatu* https://youtu.be/sR_B56YFcFU.

MOLITVENI ZAVRŠETAK

*Injima svanut će sunce
i njima svanut će dan,
nestat će zavjesa tame,
nestat će varljivi san.*

*Otkrit će istinu pravu,
otkrit će Gospoda svog,
radost će smijeniti tugu,
prekriti svaku će bol.*

*Tamo gdje palme cvatu
tamo ja želim poć,
ja želim svijetu reći:
kraljuje Gospod Bog.*

OSMOSMJERKA

F	V	Q	J	M	I	S	I	O	N	A	R	Q	W	K	U	Ć	A	Q	T
V	K	Q	H	N	E	D	J	E	L	J	A	W	M	N	D	O	Z	Š	H
X	E	G	U	A	L	J	D	H	Y	V	E	F	W	M	U	N	O	K	I
M	F	A	J	S	G	C	X	C	A	A	Q	O	Y	M	H	Q	Z	O	T
A	T	Q	P	P	I	Z	I	B	F	W	O	V	P	C	S	C	P	L	E
N	T	P	A	D	K	I	S	U	S	K	R	I	S	T	V	M	O	A	L
X	O	P	M	Z	K	B	E	P	G	Z	W	Z	W	K	E	O	M	S	E
J	E	U	Y	D	T	R	V	Z	A	U	F	D	V	N	T	L	A	S	Q
O	X	F	O	P	R	T	U	U	B	P	Y	L	G	C	I	I	G	R	A
R	Z	C	R	S	D	C	Q	P	I	O	A	Q	Q	Z	W	T	A	H	K
R	N	M	M	D	L	F	T	A	F	M	U	M	L	D	G	V	N	Z	P
C	F	A	U	N	D	N	M	L	P	M	N	J	W	Y	N	A	J	U	K
F	Z	F	G	E	S	P	F	M	N	L	D	Z	H	Z	F	Y	E	M	N
M	A	Y	E	L	M	J	H	A	D	T	B	I	I	Q	L	Y	W	H	N
E	I	L	X	S	O	Z	N	U	S	O	U	F	L	G	N	B	P	H	T
H	R	A	N	A	F	N	H	V	B	S	K	M	I	S	I	J	E	D	O
Z	B	S	S	C	R	O	F	T	Y	J	C	R	U	Z	S	J	D	X	J
S	V	I	J	E	T	N	K	Y	V	N	Q	T	U	M	R	X	J	T	Y
S	V	J	E	D	O	K	Z	B	Y	Z	E	L	V	B	I	R	K	X	A
U	A	Z	O	D	J	E	Ć	A	G	F	B	U	U	D	N	H	U	C	S

1. ISUS KRIST 2. DUH SVETI 3. SVJEDOK 4. PAPA 5. MISIONAR 6. MISIJE
 7. NEDJELJA 8. MOLITVA 9. SVIJET 10. POMAGANJE 11. HRANA
 12. ODJEĆA 13. ŠKOLA 14. KUĆA 15. PALMA

KATEHEZA ZA VJEROUČENIKE VIŠIH RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE

**„Bit ćete mi svjedoci“ – snagom Duha
Svetoga Kristov sam svjedok**

Vjeroučiteljica: Jolida Klarić,
Zadarska nadbiskupija

Odgajno-obrazovni ishodi:

- učenik upoznaje Kristovu poruku i po-svjećuje važnost misijskog djelovanja
- učenik otkriva povezanost svjedočenja i misijskog djelovanja
- učenici upoznaju glavnu misao poruke pape Franje povodom Svjetskoga misijskog dana
- učenici se upoznaju s glavnim pojmovima vezanima uz Misiju nedjelju
- učenik otkriva svoje misijsko poslanje u svakodnevnom životu, u školi, župi...

Oblici rada:

- frontalni, individualni, grupni ili rad u paru

Metode:

- metoda slušanja, metoda razgovora, metoda čitanja i rada na tekstu, metoda usmenog izlaganja, metoda pisanja, stvaralačko izražavanje

Sredstva i pomagala:

- *Biblija*, računalo, projektor, pribor za pišanje i crtanje, papir A4, hamer-papir, karton, ljepilo, škare, vodootporni flomasteri, papir, mobitel, tablet, šperploča, magneti, silikonsko ljepilo

Metodički pristup:

- kombinirani (predavački, interpretacijsko-analitički s elementima stvaralačkoga)

TIJEK SUSRETA

Molitva

MOLITVA DUHU SVETOMU

(Sv. Augustin)

*Dahni u mene, Duše Sveti,
da moje misli budu svete!*

*Pokreni me, Duše Sveti,
da moj posao bude posvećen!*

*Privuci moje srce
da zavolim samo ono što je sveto!*

*Zaštiti me, Duše Sveti,
da mogu uvijek biti svet/a.*

Motivacija s najavom

Učenici gledaju kratko video isječak (od 2.20 te min. do kraja): <https://youtu.be/T of PQv-es>

ili slušaju biblijski tekst iz *Ivanova evanđelja* (*Ukazanje Mariji Magdaleni, Iv 20, 11 – 18*):

A Marija je stajala vani kod groba i plakala. Zaplakana zaviri u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo – jedan kod glave, drugi kod nogu. Kaže joj oni: „Ženo, što plačeš?“ Odgovori im: „Uzeše Gospodina mojega i ne znam gdje ga staviše.“ Rekavši to, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus.

Kaže joj Isus: „Ženo, što plačeš? Koga tražiš?“ Misleći da je to vrtlar, reče mu ona: „Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga stavio i ja će ga uzeti.“ Kaže joj Isus:

„Marijo!“ Ona se okrene te će mu hebrejski: „Rabbuni!“ – što znači: „Učitelju!“ Kaže joj Isus: „Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne užđoh Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu.“ Ode dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: „Vidjela sam Gospodina i on mi je to rekao.“

Razgovor o odgledanom videu ili odslušanom tekstu

Gdje se nalazi Marija i što radi?
Kako se osjeća?
Kojim riječima joj se obraća Isus?
Kako ju naziva? Je li ga prepoznala?
Po čemu smo to zaključili?
Dopušta li joj da ga dotakne? Zašto?
Kamo ju šalje i zbog čega?

Iz toga biblijskog događaja saznajemo da se Marija iz Magdale susrela s uskrslim Isusom. S njim je razgovarala. Isus ju ŠALJE da javi tu vijest njegovim učenicima. Marija je, dakle, SVJEDOK uskrslom Isusu i poslana je to posvjedočiti Isusovim učenicima.

SVJEDOK – je osoba koja je nazočila kojemu događaju i ona potvrđuje ono što je vidjela i čula.

U ovom slučaju Marija je svjedok Isusova uskrsnuća i ona je poslana posvjedočiti učenicima da je Isus uskrnuo i da još nije otisao Ocu. A o Ocu nam je svjedočio sam Isus Krist, što znači da je on prvi svjedok.

Nameće nam se pitanje kako smo mi saznali za Krista i kako će ga upoznati druge ljudi. Koji je naš zadatak?

Isus je ostavio taj zadatak svojim učenicima, a onda ujedno i nama danas.

Obrada

Interpretativno čitanje teksta

Poslušajmo tekst iz *Djela apostolskih 1, 4 – 9*

I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevo „koje čuste od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim“. Nato ga sabrani upitaše: „Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?“ On im odgovori: „Nije vaše znati vremena i zmode koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima.

Emotivna stanka

Izražavanje prvih dojmova

Što vam je posebno odjeknulo u ovom tekstu?

Analiza teksta

Što svojim učenicima Isus zapovijeda dok su blagovali?

Čime krsti Ivan, a čime će se učenici krstiti?

Što pitaju učenici Isusa, a što Isus odgovara na postavljeno pitanje?

Što će postati kada prime snagu Duha Svetoga?

Gdje će sve svjedočiti?

Zaključak i najava Papine poruke

Upravo na to nas naziva papa Franjo, koji je za ovogodišnji Svjetski dan misije, 23. listopada 2022., uzeo geslo „Bit će te mi svjedoci“ (Dj 1, 8).

Usmeno izlaganje Papine poruke

Središnja je točka i bit učenja koje je Isus predao učenicima da će svi biti svjedoci po Duhu Svetome, kojeg će primiti

po milosti. Svaki kršćanin pozvan je biti Kristov vjeran svjedok i misionar. Crkva kao zajednica Kristovih učenika ima glavno poslanje evangelizirati svijet. Svaki krštenik pozvan je na poslanje u Crkvi i po nalogu Crkve svjedočiti Krista – njegov život, muku i uskrsnuće iz ljubavi prema Ocu i svim ljudima. Krštenik (učenik) je također pozvan živjeti svoj osobni život u duhu poslanja. Tako svojim riječima i djelima donosimo Krista svima. Suvremeni čovjek rado sluša svjedoke. Primjer kršćanskog života i Kristov navještaj idu ruku pod ruku.

Uskrslji Gospodin šalje učenike sve do kraja zemlje. Prvi kršćani bili su proganjeni i napuštali su svoju zemlju te odlazili u druge krajeve. To treba biti poticaj i izazov Isusovim učenicima svih vremena da idu izvan uobičajenih mjesta davati svjedočanstvo o njemu. Još uvijek postoje zemljopisna područja na koja još uvijek nisu stigli misionari.

Da bismo to poslanje proveli, Uskrslji nam je obećao snagu Duha Svetoga: „Primit ćete snagu Duha Svetoga, koji će sići na vas, i bit će te mi svjedoci.“ Silazak Duha Svetoga prvo je svjedočenje Krista. To je snaga da i mi možemo naviještati evanđelje. Duh Sveti daje pravu riječ u pravo vrijeme i na pravi način.

Razgovor

U 2022. godini nekoliko je misijskih obljetnica koje želimo promatrati kroz prizmu djelovanja Duha Svetoga:

- **400 godina** od osnivanja Kongregacije za evangelizaciju naroda (nekada zvane Svetе kongregacije za širenje vjere *de propaganda fide* (1622.));
- **200 godina** otkad je mlada Francuskiњa Pauline Jaricot osnovala Djelo za širenje vjere; njezina beatifikacija slavi se ove jubilarne godine;

- **100 godina** kako su tri misijska djela proglašena papinskima (Djelo za širenje vjere; Djelo svetog djetinjstva kojeg je osnovao francuski biskup Charles de Forbin-Janson, za promicanje misija među djecom; Djelo svetog Petra apostola koje je osnovala Joanna Bigard za podršku sjemeništarcima i svećenicima na misijskim područjima)
- **150 godina** od rođenja blaženog Paola Manne koji je nadahnućem i vodstvom Duha Svetoga osnovao sadašnju Papinsku misijsku zajednicu, da bi senzibilizirao i animirao svećenike, posvećene osobe i cijeli Božji narod za misije (Pavao VI. potvrdio je papinsko priznanje tog djela, čiji je i sam bio član).

Papa Franjo poziva nas da se svi skupa radujemo u ovoj posebnoj godini i nastavimo misijsko djelo.

Možda nam je teško zamisliti, ali postoje dijelovi svijeta i ljudi koji se još nisu upoznali s Isusovom radosnom vijesti. Crkva s posebnom pozornošću djeluje na širenju njegove radosne vijesti. Usto je potrebno upoznati nekoliko osnovnih pojmoveva.

MISIJE (missio) – poslanje, širenje kršćanske vjere među nekršćanima.

MISIONARI – ljudi koji odlaze u misije širiti evanđelje.

SVJETSKI DAN MISIJA – slavi se svake godine predzadnje nedjelje u listopadu, koju nazivamo Misijskom nedjeljom. Svjetski dan misija spaja sve katolike svijeta u jednu zajednicu vjere. Na misi Misijske nedjelje obvezujemo se odazvati našemu zajedničkom pozivu da po krštenju budemo misionari molitvom, sudjelovanjem u sv. misi i velikodušno darujemo prilog za papinsko misijsko djelo za širenje vjere.

Papinska misijska djela (PMD) – misijska djela nastala su iz života Božjeg naroda. Prepoznala ih je Crkva i njezini biskupi kao jedinstven izraz vlastite službe u sveopćoj Crkvi. Stoga je tim djelima dodijeljen naslov *papinska*. PMD spremno služi Crkvi kao dio službe koju vrše papa i Crkva, koja „predsjeda u ljubavi“.

Stvaralačko izražavanje

U našem narodu poznati su mnogi misionari koji su svjedoci po cijelom svijetu. Posebice djeluju u Africi i Južnoj Americi, gdje prenose radosnu vijest svojim dobrim djelima (smanjuju problem gladi, izgrađuju vrtiće, škole, bolnice). Učenici će upoznati troje naših istaknutih misionara, i to tako da se podijele u tri skupine. Svaka skupina dobiva omotnicu u kojoj se nalaze upute i zadatci koje trebaju uraditi, kao i pripremljene potrebne materijale za rad. (Materijali za rad u skupinama nalaze se u prilogu).

Iznošenje rezultata rada

Učenici iznose rezultate svojih mišljanja i svojeg rada, a vjeroučitelj, po potrebi, zajedno s drugim učenicima dopunjava i korigira. Papir sa slikom misionara voditelj zaliđe na jedan zajednički hamer, koji nosi naslov *Hrvatski misionari*. Pokraj hamera mogu se izložiti izrađeni plakat za donacije, magneti i kutija.

Tako možemo imati pripremljen kutak za Misijsku nedjelju. Ideja kreativnog izražavanja jest da se osvijesti misijsko djelovanje i vlastitim kreativnim radom prikupe sredstva koja se mogu donirati misijama.

Sinteza

Svi zajedno ponavljaju što su zapamtili o Svjetskom danu misija, Misijskoj nedjelji, Papinoj poruci i hrvatskim misionarima igrajući kviz. (Pitanja u prilogu)

Aktualizacija

Iznesemo zaključnu misao susreta:

Marija je svjedočila učenicima o Isusu-vu uskrsnuću. Isus govori učenicima da će biti njegovi svjedoci. Primivši Duha Svetoga, hrabro i neustrašivo svjedoče i šire radosnu vijest po cijelom svijetu.

U *Svetom pismu*, u 2 Tim 4, 10, stoji da Tit boravi u Dalmaciji. Na prostorima gdje živimo, zahvaljujući prvim misionarima, već u 1. st. narod se susreo s radosnom vijesti.

„Bit ćete mi svjedoci“ bilo je i geslo po-hoda pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj 1998. godine.

Prvi dodir Svetе stolice i hrvatskog naroda dogodio se prije više od 13 stoljeća.

Povijest nam daje poticaj i razmišljanje o sadašnjosti i poziva nas da izgrađujemo budućnost koja je pred nama.

Primjer i svjedočanstvo dali su nam i misionari iz našeg naroda koje smo danas upoznali.

Stvaralački rad

Napiši kratko razmišljanje o temi *I ja sam Kristov svjedok*.

Nakon pisanja uratka nekoliko učenika pročita svoje razmišljanje.

Molitveni završetak

Susret završimo molitvom:

Gospodine Isuse, podaj puninu svojeg života svim misionarima u svijetu. Oni su darovani za dobro drugih u tvojoj Crkvi, na svim kontinentima. Daruj im milost da budu uvijek radosni u svojem darivanju,

neumorni u svojem služenju i velikodušni u svojoj žrtvi, da njihov primjer potiče i druga srca te poslušaju i slijede tvoj poziv. Amen.

PRILOZI (materijal za rad u skupinama i pitanja za kviz)

1. skupina – o. Ante Gabrić

Životopis

Ante Gabrić rođen je u Metkoviću 28. veljače 1915. godine. Kad je bio osnovnoškolac, njegov je brat doveo kući na prenoćište dvojicu isusovačkih bogoslova. Tako je odluka pala da pođe u isusovačko sjemenište u Travnik. Jednom prigodom sjemenište je pohodio bengalski misionar i govorio im o misijama. Na kraju je upitao: „Hoće li itko od vas poći u misije?“ Nastao je muk, a onda mali Ante digne ruku i reče: „Ako ne želi nitko drugi, ja ću!“

U Indiji, u Bengaliji, uči bengalski jezik i usavršuje engleski, a u isusovačkom kolegiju podno Himalaja tri godine studira teologiju. Zaređen je za svećenika 1943. godine.

Otac Ante radio je u mnogim misijskim postajama. Za svoj bicikl rekao je: „Malo ja vozim njega, malo on vozi mene.“ Također je rekao: „Ljepota je života u žrtvi. Što više možemo dati, to ćemo biti sretniji. I što više dajemo, to će nam lakše biti davati.“

Držeći svoj misionarski križ, rekao je kapelanu: „Silvestre, došao je moj trenutak. Isus me zove.“ Preminuo je u automobilu na putu prema Kolkati. Tog dana, 20. listopada 1988. navršila se pedeseta godišnjica njegova dolaska u Indiju.

Volio je uspoređivati svoj svećenički život sa svjetiljkom koja gori pred svetohraništem. Kako je u jednom razgovoru rekao: „Treba gorjeti i izgorjeti – a mi dimimo! Zašto ću ja dimiti, molim vas lijepo!?”

Pokopan je u Maria Polliju. U grob su mu stavili, po njegovoj želji, malo hrvatske zemlje, koju je ponio sa sobom, i bočicu vode iz Jadranskog mora. Na proslavi stote godišnjice njegova rođenja, 2015. godine, otvoren je postupak za njegovim proglašenjem blaženim i svetim.

Potreban materijal: papir A4, ljepilo, izrezani oblici šperploče, magneti, silikon za lijepljenje, vodootporni flomasteri, akrilne boje, salvete.

Izaberite jednog predstavnika skupine. Zadatak predstavnika je voditi rad skupine. Svima pročitati tekst, a zatim definirati zadatke sa svakim članom te prezentirati ostalim članovima rad svoje skupine.

1. zadatak:

Pronađite fotografiju o. Ante Gabrića. Pozorno pročitajte životopis o. Ante Gabrića i odgovorite na pitanja.

Kada i gdje je rođen o. Ante Gabrić?
U kojoj zemlji je živio i radio kao misionar?

Koliko godina?

Koje je prijevozno sredstvo njegov
zaštitni znak?

S čime je uspoređivao svoj svećenički
život?

Gdje je pokopan i što su mu stavili po
njegovoj želji u grob?

Kad je pokrenut proces za proglašenje
blaženim i svetim?

2. zadatak:

Svaki član skupine neka izabere jednu od ponuđenih misli oca Ante Gabrića koja mu se najviše sviđa. Neka osmisli izgled magneta na kojem će napisati odabranu misao.

Za izradu magneta predlažem šperploču. Za ukrašavanje magneta mogu se koristiti vodootporni flomasteri, akrilne boje, a također i tehnika dekupaž (prema dostupnim sredstvima i mogućnostima). Izrađeni magneti mogu se priložiti kao prinos kod prikupljanja sredstava za Misiju nedjelju.

Misli i citati o. Ante Gabrića

Treba gorjeti i izgorjeti – a mi dimimo! Zašto ču ja dimiti, molim vas lijepo?!

Sve je slađe kad se dijeli, kad se daje. I darovi i život! Najslađe je kad sve možeš dati. To je poruka Kalvarije.

Križ, žrtva, pokora, samoodricanje – sve čudne riječi. Kad ih jednom shvatimo, zavolimo, provedemo u djelo, Bože dragi, koje li radosti u njima! Radost sve više raste. Križ je čuvare sreće.

Za one koji ljube nema suda – samo zagrljaj.

A ne bih ništa drugo ni želio, nego biti žrtva. Gori, brate pa izgori potpuno!

Malo ja vozim njega, malo on vozi mene.

Bog ima za tebe svjetlo za svaku sjenu, plan za svako srce, ključ za svaki problem, mlem za svaku bolest.

2. skupina - fra Vjeko Ćurić

Životopis

Fra Vjeko Ćurić rođen je 26. travnja 1957. godine u Lupoglavlju, kraj Žepča (BiH), kao drugo od šestero djece u obitelji Petra i Ane Ćurić. Postao je član Franjevačke provincije Sv. križa Bosne Srebrenе. U Parizu se pripremao za misijski poziv. Otišao je u Ruandu 1983. godine. Nakon što je bio primljen u novoj misiji, htio je studirati medicinu na ruandskom sveučilištu, ali nije bio primljen. Smjestio se u Kivumu, prvo u franjevačkom samostanu u Ruandi. Prema franjevačkom planu *Projekt Afrika*, nastojao je naučiti lokalne običaje i plemenske jezike, pomagao je u duhovnim i materijalnim potrebama domaćemu stanovništvu te je organizirao konvoje humanitarne pomoći.

Fra Vjeko je treći franjevac koji je izgubio život u Ruandi. Uvečer 31. siječnja

1998. fra Vjeko je večerao s dva gosta u svojoj župi u Kivumu, te ih je izabroko odvezao svojim autom u Kigali. Kad je auto usporio ispred crkve Svetog obitelji, njih dvojica su ga ubila sa sedam metaka. Do danas nitko ne zna tko su oni bili niti zašto su ga ubili. Pokopan je u mjestu Kivumu, u župnoj crkvi koju je sagradio s vjernicima. Dan nakon njegova ubojstva papa Ivan Pavao II. spomenuo ga je u govoru na Trgu sv. Petra u Vatikanu, rekavši: „Fra Vjeko još je jedna žrtva dodana dugom nizu misionara koji su svoju ljubav prema Kristu i afričkim narodima potvrdili žrtvučući vlastiti život.“

Škola u Kivumu danas je nazvana po njemu. Njegovo poslanje nastavio je fra Ivica Perić, koji djeluje u Kivumu, gdje je osnovan Centar „Otec Vjeko“. Bavi se prikupljanjem sredstava za nužne potrebe stanovnika, a posebno se brine o školovanju djece.

Potreban materijal: A4 papir, ljepilo, olovke, bojice, flomasteri, hamer papir, tablet.

Izaberite jednog predstavnika skupine. Zadatak predstavnika je voditi rad skupine. Svima pročitati tekst, a zatim definirati zadatke sa svakim članom te prezentirati ostalim članovima rad svoje skupine.

1. zadatak:

Pronađite fotografiju fra Vjeka Ćurića. Pozorno pročitajte životopis fra Vjeka Ćurića i odgovorite na pitanja.

Kada i gdje je rođen fra Vjeko Ćurić?

U kojoj državi je živio i radio kao misionar?

Kada i kako je izgubio život? Gdje je pokopan?

Koja ustanova nosi ime po njemu u Kivumu?

Kako se zove centar koji vodi fra Ivica Perić?

2. zadatak:

Osmisli slogan i logo kojim bi potaknuo i privukao pozornost svojeg razreda, župne zajednice i mesta, a kojim ćete konkretno prigodom Misijске nedjelje prikupiti sredstva za Papinska misijska djela i tako pomoći školovanju bar jednog djeteta. Ključne riječi koje možete upotrijebiti kod osmišljavanja slogana i loga mogu biti: Misijска nedjelja, Papinska misijska djela, pomoći, školovanje, hrana, vjera i djela, prijateljstvo, mostovi, graditelji...

Kad ste osmislili slogan i logo, izradite prigodan reklamni plakat. Ovisno o mogućnostima i kreativnosti, plakat se može izraditi ručno ili u digitalnom alatu Canva. Također se može osmisliti izgled stranice društvene mreže koju sudionici najviše koriste. Ako škola ima svoju profil na Facebooku ili Instagramu, mogu se u listopadu (ili do kraja godine) kreirati tjedne poticajne poruke s mislima i priče o životu fra Vjeke (ili priče o misijama i životu misionara općenito).

3. skupina - s. Lukrecija Andža Mamić

Životopis

<https://youtu.be/YR92li1Hiks> (poveznica za video)

Sestra Lukrecija Andža Mamić rođena je 2. rujna 1948. godine u selu Zidine, kod Tomislavgrada. Osnovnu školu završila je u Dubrovniku, a srednju medicinsku u Cetinju. Odgoj u vjeri i molitva postali su svakidašnjica malene Lukrecije, a kad je ostala bez oca u ranoj dobi, osjetila je, upravo u patnji, da će jednog dana postati redovnica.

U samostan Službenica milosrđa ušla je 1962. godine u Splitu. Jednako snažno vrlo je brzo osvijestila i misijski poziv, s naglaskom na Afriku, koja je bila njezina velika želja.

Burundi je zemlja velikih jezera, okružena Ruandom, Tanzanijom i Kongom. Ima gotovo devet milijuna stanovnika, među kojima su najveća plemena Tutsi i Hutu, a na području gdje je djelovala sestra Lukrecija mnogo je Pigmejaca (Batua).

Uvijek vedra i nasmijana, ali šutljiva i diskretna, rado je pronalazila najpotrebitije među najsiromašnjima. Uz rad kao medicinska sestra i vjeroučiteljica, uvijek je imala vremena za obilazak obitelji, da bi se u razgovoru uvjerila gdje je najpotrebnije pomoći. Zauzimala se za pomoći djeci pri školovanju, u što je osobno i posredstvom Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela uključila mnoge obitelji iz Hrvatske.

27. studenoga 2011. godine oko 21 sat po mjesnom vremenu dvojica naoružanih i maskiranih razbojnika upala su u samostan u Kirembi tražeći novac. Nakon što su im sestre redovnice dale sav novac koji su imale, na mjestu su ubili sestruru Lukreciju. Pokopana je u Splitu.

Potreban materijal: papir A4, ljepilo, vodo otporni flomasteri, drvena kutija, salvete, akrilne boje, karton).

Izaberite jednog predstavnika skupine. Zadatak predstavnika je voditi rad skupine. Svima pročitati tekst, a zatim definirati zadatke sa svakim članom te prezentirati ostalim članovima rad svoje skupine.

1. zadatak:

Pronađite fotografiju s. Lukrecije Mamić.
Pročitajte pozorno tekst i odgovorite na pitanja.

Kada i gdje je rođena s. Lukrecija Andža Mamić?

U kojoj državi je najviše djelovala kao misionarka?

Što je bila po zanimanju?

Koga je uključila u pomoć za školovanje djece posredstvom Papinskih misijskih djela?

Kada i kako je nastradala?

Gdje je pokopana?

2. zadatak:

Pročitajte dio intervjua s. Lukrecije.

Svima bih se preporučila u molitve i zahvalila svima za sve žrtve i odricanja u korist naše siromašne braće u misijama. Sigurna sam da će takvim radosnim darivateljima Gospodin na kraju reći: „bio sam gladan, žedan, gol – i pomogli ste mi“ (usp. Mt 25, 25).

Mlade bih pozvala da budu jaki i hrabri svjedoci vjere; da se studijem i radom ozbiljno spremaju za život, zahvalni Bogu i roditeljima za prekrasne mogućnosti koje su im stavljenе na raspolaganje. Gledajući mogućnosti ove mladeži, koliko bi joj bili zavidni mlađi Burundija, koji bi htjeli učiti i studirati, a nemaju sredstva. Mladi su nositelji naše domaće Crkve, i neka ne zaborave da je naša Crkva misijska ne samo o Misijskoj nedjelji, u listopadu, nego kroz cijelu godinu.“

Izradite i ukrasite misijsku kutiju u koju će te prikupljati sredstva za Misiji dan, koja možete donirati Papinskim misijskim djelima i tako biti konkretni Kristovi svjedoci danas.

Kutija može biti već pripremljena te ćete ju ukrasiti bojama ili tehnikom dekupaž. Na njoj bi trebale biti prepoznatljive misijske poruke i slika. Možete ju i izraditi od kartona prema vlastitoj ideji. Budite kreativni!

Pitanja za kviz

1. Svjedok je osoba:

- a) koja operira
- b) koja nazoči kojemu događaju
- c) koja tužaka
- d) koja je radosna

2. Prvi svjedok koji svjedoči o Ocu je:

- a) Petar
- b) Marija
- c) Josip
- d) Isus Krist

3. U *Ivanovu evanđelju* s Isusom razgovara i njegovu uskrsnuću učenicima svjedoči:

- a) Petar
- b) Ivan
- c) Marija iz Magdale
- d) Ivana

4. Širenje evanđelja među nekršćanskim narodima nazivamo:

- a) agresije
- b) digresije
- c) misije
- d) progresije

5. Misionar je:

- a) osoba koja gladuje
- b) osoba koja žaluje
- c) osoba koja putuje
- d) osoba koja ide u misije

Svjetski dan misija slavi se svake godine u:

- a) rujnu
- b) listopadu
- c) studenome
- d) prosincu

7. Za ovogodišnji Svjetski dan misija papa Franjo je uzeo geslo:

- a) bit ćete mi hrabri
- b) idite i rod donosite
- c) molite i vjerujte
- d) bit ćete mi svjedoci

8. „Malo vozim ja njega, malo on mene“ – rekao je:

- a) Ante Antić
- b) Ante Klarić
- c) Ante Gabrić
- d) Ante Barić

9. Škola u Kivumu nosi ime po:

- a) s. Lukreciji Mamić
- b) o. Anti Gabriću
- c) fra Vjeki Ćuriću
- d) fra Ivici Periću

10. U Burundiji kao medicinska sestra i vjeroučiteljica djelovala je misionarka:

- a) s. Ivana Margarin
- b) s. Marija Krucifiksa
- c) s. Lukrecija Mamić
- d) s. Klara Žižić

11. Crkva kao zajednica Kristovih učenika ima glavno poslanje evangelizirati svijet.

- a) točno
- b) netočno

12. Svaki krštenik je pozvan na poslanje u Crkvi i po nalogu Crkve svjedočiti Krista – njegov život, muku i uskrsnuće iz ljubavi prema Ocu.

- a) točno
- b) netočno

Ilustracija Dario Kukić

SLAVNA OTAJSTVA MISIJSKE KRUNICE

Pripremila: s. Ljubica Bosilj, Družba sestara franjevki misionarki iz Asiza

Što je *Misija krunica*?

U molitvi krunice susrećemo Isusa tako što razmišljamo o otajstvima njegova života, odnosno otajstvima našega spaseњa. Uzlazeći Ocu nakon uskrsnuća, Isus nam je povjerio zadaću propovijedanja Radosne vijesti po cijelome svijetu. Misionari i misionarke to čine na osobit način dajući čitav svoj život u službi najpotrebnijima. Da bi uspjeli u toj misiji, potrebna im je duhovna potpora. Duhovnu potporu mi im pružamo moljenjem *Misija krunice*, koja se moli na krunici karakterističnoj po svojim šarenim bojama, od kojih svaka boja predstavlja napore misionara u cijeloj Crkvi na svakom od pet kontinenata:

Afrika – zelena,
Amerika – crvena,
Europa – bijela,
Australija i Oceanija – plava,
Azija – žuta.

Molitvom *Misija krunice* svi se uključujemo u evangelizacijsko djelo Crkve i živimo svoje misijsko poslanje u sredini u kojoj živimo.

Misiju krunicu osmislio je sluga Božji nadbiskup Fulton J. Sheen, koji je bio nacionalni ravnatelj Papinskoga misijskog djela za širenje vjere Amerike od 1950. do 1966. godine. Razmišljaо je kako zagrliti svijet molitvom te je osmislio *Misiju krunicu* govoreći: „Onaj tko izzmoli *Misiju krunicu*, zagrlio je sve kontinente, sve ljudе u molitvi.“ Nadbiskup Sheen istaknuo je da *Krunicu* molimo da bismo „pomogli

svetomu ocu i njegovu Papinskom misijskom djelu za širenje vjere, dajući mu praktičnu potporu, kao i molitve za siromašne misijske zemlje svijeta".

1. otajstvo: Azija

Koji je od mrtvih uskrsnuo

U prvome slavnom otajstvu razmišljat ćemo o Isusu koji je uskrsnuo od mrtvih. Radost Isusova uskrsnuća na uskrsno jutro bila je velika. Učenici i žene nisu tu radost zadržali samo za sebe, već su o njoj svima govorili. Ovu deseticu *Krunice* molimo za misionare i misionarke koji djeluju na azijskom kontinentu. Ohrabri ih, Gospodine, u naviještanju radosne vijesti povjerenim im ljudima, a njima otvori srca da bi posljana riječ donosila vidljive plodove u svakodnevnom životu.

2. otajstvo: Afrika

Koji je na nebo uzašao

U drugome slavnom otajstvu razmišljat ćemo o Isusu koji je uzašao na nebo.

Isuse, ti si ostao među nama u sakramentima, osobito u sakramantu Presvete Euharistije.

Ovu deseticu *Krunice* molimo za misionare i misionarke na afričkom kontinentu. Oni donose tebe povjerenim im ljudima. Ohrabri ih, Isuse, u vjernu i neumornu radu, u brizi za dušu i tijelo povjerenih im ljudi, a nama otvori srca da im u tome pomognemo molitvom i materijalnim sredstvima.

3. otajstvo: Amerika

Koji je Duha Svetoga poslao

U trećem slavnom otajstvu razmišljamo o Duhu Svetome, kojega je Isus poslao svojim učenicima.

Ovu deseticu *Krunice* molimo za misionare i misionarke koji svoju službu žive na američkom kontinentu. Njihova srca bila su otvorena djelovanju Duha kad su se odažvali na tvoj poziv, Isuse, i pošli u misiju. Neka i dalje ostanu otvorena i spremna za osluškivanje Duha, da bi povjerenim im ljudima na autentičan način donosili radosnu vijest.

4. otajstvo: Australija i Oceanija

Koji je tebe, Djevice, na nebo uezio

U četvrtem slavnom otajstvu razmišljamo o Blaženoj Djevici Mariji koja je dušom i tijelom uznesena na nebo.

Ovu deseticu *Krunice* molimo za naše misionare i misionarke koji svoje poslanje vrše u Australiji i Oceaniji. Oni su često poput majke koja brižno, s puno ljubavi i neumorno okuplja svoju djecu. Udjeli našim misionarima domišljatosti i ustrajnosti u svakodnevnoj brizi za dušu i tijelo povjerenih im naroda.

5. otajstvo: Europa

Koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio

U petome slavnom otajstvu razmišljat ćemo o Blaženoj Djevici Mariji koja je okrunjena za kraljicu neba i zemlje.

Ovu deseticu *Krunice* molimo za misionare i misionarke koji svoje poslanje žive na Starom Kontinentu – u Europi. Pomozi našim misionarima pronaći način na koji će uspavane stanovnike Europe zagrijati za življjenje po evanđeoskim vrijednostima. Ohrabri sve nas kršćane da svoje misionarsko poslanje, koje smo primili krštenjem, svjedočimo u svakodnevnom životu po zapovijedima ljubavi.

DODATAK

BISKUPIJSKI RAVNATELJI PMD PO NAD/BISKUPIJAMA U RH

Zagrebačka nadbiskupija	Preč. Matija PAVLAKOVIĆ	Voćarska cesta 106, p.p. 110 10001 ZAGREB
Bjelovarsko križevačka biskupija	Vlč. Ivan NOVAK	Župa Uznesenja BDM Trg Sidonije R. Erdody 12 48268 GORNJA RIJEKA
Križevačka eparhija	Preč. Ivan GRINIŠIN	GKT. Župni ured Okrugljačka 9 10090 SUSEDGRAD
Sisačka biskupija	Vlč. Ivan FALETAR	Župa sv. Marije Magdalene Matije Gupca 29 44210 SUNJA
Varaždinska biskupija	Vlč. Dominik VUKALOVIĆ	Župa sv. Leopolda Mandića Zagorska 17c 48000 KOPRIVNICA
Splitsko-makarska nadbiskupija	Don Jakoslav BANIĆ	Župa sv. Luke Dubrava bb 21252 TUGARE
Dubrovačka biskupija	Don Stipo MILOŠ	Župa Očišćenja Marijinog Smokvica bb 20272 SMOKVICA/KORČULA
Hvarska biskupija	Don Ljubomir GALOV	Župa sv. Stjepana I. Ivana Pavla II. 4 21460 STARI GRAD
Šibenska biskupija	Don Tomislav PULJIĆ	Župa Presvetog Srca Isusova Ivana Gundulića 7 22000 ŠIBENIK
Riječka nadbiskupija	Gđa Andreja ŠKARABOT KUNŠTEK	Riječka nadbiskupija Povjerenstvo za misije Ivana Pavla II. 1 51000 RIJEKA

Gospočko-senjska biskupija	Vlč. Pero JURČEVIĆ	Župa sv. Ivana Krstitelja Gornji Kosinj 34 53203 KOSINJ
Krčka biskupija	Don Božidar VOLARIĆ	Župa Sv. Ivana Krstitelja Lopar 291 51281 LOPAR
Porečka i Pulска biskupija	Vlč. Mirko VUKŠIĆ	Župa Rođenja BDM 1. Maja 3 52220 LABIN
Đakovačko-osječka nadbiskupija	Vlč. Ante ŠIŠKO	Župa BDM od Krunice J. J. Strossmayera 210 32283 VOĐINCI
Požeška biskupija	Vlč. Perica MATANOVIĆ	Župa bl. Alojzija Stepinca Matije Gupca 27 44330 NOVSKA
Zadarska nadbiskupija	Don Jerko VULETA	Župa sv. Anselma Branimirova 2 23232 NIN
Vojni ordinarijat	Vlč. Slavko RAJIĆ	Tupekova 16s 10360 SESVETE

BISKUPIJSKI RAVNATELJI PMD U BIH

Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkanska biskupija	Don Pero MILIČEVIĆ	Župa raskrižje Donji Maimići 310 88347 RUŽIĆI
Vrhbosanska nadbiskupija	Fra Stipan RADIĆ	Samostan sv. Ante, Bistrik Franjevačka 6 71000 SARAJEVO
Banjalučka biskupija	Mons. Vlado LUKENDA	Alekse Šantića 1 78430 PRNJAVOR
Vojni ordinarijat	Vlč. Josip TADIĆ	Ministarstvo obrane BiH, Ured katoličkog dušobrižništva, Hamdije Kreševljakovića 98, 71000 SARAJEVO

POPIS MISIONARA PO ZEMLJAMA POD SKRBI KONGREGACIJE ZA EVANGELIZACIJU NARODA

AFRIKA:

Benin:

1. S. Doroteja Dundjer, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice
2. S. Maristela Galić, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice
3. S. Ivančica Fulir, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice

Kamerun:

1. Vlč. Karlo Prpić, svećenik Požeške biskupije

Demokratska Republika Kongo:

1. Fra Ilija Barišić, svećenik Franjevačke provincije Zadar
2. Fra Pero Čuić, svećenik Hercegovačke franjevačke provincije
3. S. Blaženka Barun, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
4. S. Erika Dadić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
5. S. Mirabilis Višić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
6. S. Mirjam Penić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
7. S. Mislava Prkić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
8. S. Romana Baković, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
9. S. Samuela Šimunović, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija

Kenija:

1. Fra Miroslav Babić, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Madagaskar:

1. S. Marica Jelić, Družba kćeri Marije pomoćnice

Nigerija:

1. S. Ana Marija Maleš, Družba karmeličanki Božanskog Srca Isusova
2. S. Lucija Vincek, Družba karmeličanki Božanskog Srca Isusova

Ruanda:

1. Don Danko Litrić, svećenik Hrvatske salezijanske provincije

Tanzanija:

1. Don Ante Batarello, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije
2. Don Nikola Sarić, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije
3. Don Dražan Klapež, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije
4. Don Velimir Tomić, svećenik Mostarsko – duvanjske biskupije
5. O. Tomislav Mesić, svećenik Družbe Duha Svetoga - Spiritanci

Uganda:

1. S. Marta Čović, Družba Kćeri Božje ljubavi
2. S. Vedrana Ljubić, Družba Kćeri Božje ljubavi
3. S. Bogdana Markić, Družba Kćeri Božje ljubavi

4. Don Gabrijel Jukić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije
5. Vlč. Stipica Lešić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije
6. S. Ivka Lučić, Družba školskih sestara franjevki - Bosansko-hrvatska provincija
7. S. Elizabeta Žuljević, Družba školskih sestara franjevki - Bosansko-hrvatska provincija
8. S. Kata Karadža, Družba školskih sestara franjevki - Bosansko-hrvatska provincija

Zambija:

1. Don Boris Dabo, svećenik Krčke biskupije
2. Don Ivica Kordić, svećenik Krčke biskupije
3. Fra Ivica Perić, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

OCEANIJA:

Salomonski otoci:

1. S. Slavka Bogdan, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
2. S. Augustina Nikolić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
3. S. Ruža Raič, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
4. S. Magdalena Marić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
5. S. Veronika Ćibarić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog

SREDNJA AMERIKA:

Bolivija:

1. O. Karlo Čavar, svećenik Hrvatske dominikanske provincije
2. Fra Ivica Vrbic, svećenik Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Mandića

Čile:

1. S. Adelina Franov, Družba kćeri milosrđa

Ekvador:

1. S. Klementina Banožić, Družba Službenica milosrđa
2. S. Lenka Čović, Zajednica Krista misionara molitelja
3. S. Iva Jelić, Družba Službenica milosrđa
4. Don Luka Pranjić, svećenik Porečke i Puliske biskupije

Peru:

1. Mons. Drago Balvanović, svećenik Banjalučke biskupije
2. Vlč. Marko Jukić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije

SJEVERNA AMERIKA

Antigva i Barbuda:

1. O. Ante Jerončić, Družba Božje riječi – verbiti

Haiti:

1. S. Liberija Filipović, Družba služavki Malog Isusa
2. S. Ana Uložnik, Družba služavki Malog Isusa
3. S. Mirjam Filipović, Družba služavki Kristovih

POPIS MISIONARA PO ZEMLIJAMA KOJE NISU POD SKRBI KONGREGACIJE ZA EVANGELIZACIJU NARODA

JUŽNA I SREDNJA AMERIKA

Argentina:

1. S. Tereza Kovačević, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
2. S. Nives Kozarić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
3. S. Edita Lukić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
4. S. Vincenta Marić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
5. S. Samuela Vilenica, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
6. S. Belen Mikulić, zajednica Djela Bezgrešne od Providnosti

Brazil:

1. O. Milan Knezović, svećenik Družbe Božje riječi
2. S. Vendelina Kvesić, Družba karmeličanki Božanskog Srca Isusova
3. S. Beatrica Krstačić, Družba milosrdnih sestara sv. Križa

EUROPA

Albanija:

1. S. Mirjam Glavina, Red bosonogih karmeličanki
2. S. Mihaela Grbeš, Red bosonogih karmeličanki
3. S. Ana Milković, Red bosonogih karmeličanki
4. S. Jeronima Juroš, Družba kćeri Božje ljubavi
5. S. Ancila Lulgjuraj, Red bosonogih karmeličanki
6. Fra Ilija Kovačević, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Island:

1. S. Celestina Gavrić, Družba karmeličanki Božanskog Srca Isusova

Kosovo:

1. S. Miroljuba Anđelić, Družba Kćeri Božje ljubavi
2. Fra Lovro Gavran, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena – Sarajevo

Rusija:

1. S. Mirjam Bubnić, Družba karmeličanki Božanskog Srca Isusova
2. S. Augustina Mesarić, Družba karmeličanki Božanskog Srca Isusova

REDOVNICA: 49

REDOVNIKA: 12

DIJECEZANSKIH SVEĆENIKA: 12

UKUPNO: 73

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Radosna vijest prozor je u misijski svijet i jedini misijski list na hrvatskom jeziku u posljednjih nekoliko desetljeća. Prvi broj izšao je u veljači 1972. godine u Sarajevu. Tijekom ratnih zbivanja uređivanje i tisak prelazi u Zagreb, a suradnja Hrvatske i Bosne i Hercegovine nastavlja se.

Bogat sadržaj nahraniće znatiželjnu dušu i razveseliti srce, jer čitanje obogaćuje i otvara vidike.

Pretplatom na misijski list Radosna vijest pomaže se djelovanje naših misionara i misionarki.

Ne zaboravimo poruku sv. Ivana XXIII koji je poručio:

„Župa koja zanemaruje misijsku djelatnost, zanemaruje najkatoličkije od svih katoličkih djela i najapostolskije od svih apostolskih djela”